

Slovenski VESTNIK

Poštni urad 9020 Celovec
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt
Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort Klagenfurt
Posamezni izvod 5 šilingov
mesečna naročnina 20 šilingov
celoletna naročnina 200 šilingov
P. b. b.

LETNIK XXXVII CELOVEC, PETEK, 18. JUNIJ 1982 ŠTEV. 24 (2075)

VODSTVO ZSO PRI DEŽELNI VLADI:

ZA TRAJEN DIALOG ki pa mora privedi do pozitivnih rezultatov

Novo izvoljeno vodstvo Zveze slovenskih organizacij se je na lastno pobudo predstavilo zadnji teden pri deželni vladi. Ze teden dni prej je veljal prvi obisk izvršnega odbora ZSO predsedstvu Narodnega sveta koroških Slovencev, kjer sta obe strani potrdili, da bosta nadaljevali enotno politiko v borbi za izpolnitev člena 7. Včeraj zvečer so se predstavniki ZSO predstavili pri generalnem konzulatu SFR Jugoslavije v Celovcu, za prihodnji teden pa je zmenjen obisk pri novem krškem škofu.

Predstavniki Zveze slovenskih organizacij so prišli do zaključka, da je treba storiti vse, da novo vodstvo seznanj vse za narodnostno politiko važne činitelje z znanimi in še vedno aktualnimi odprtimi vpra-

šnji slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Na predstavitvenem obisku zadnji petek pri deželni vladi je prišlo proti pričakovanju tudi do daljše razprave o številnih odprtih vprašanih slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem. Deželnemu glavarju Leopoldu Wagnerju in direktorju deželnega urada dr. Lobenweinu so predstavniki ZSO — delegacijo so sestavljali predsednik Feliks Wieser, podpredsednik Franci Kukoviča in Ludvik Ogris, tajnik Janez Wutte-Luc in član izvršnega odbora Teodor Dolmaj — tolmačili poglede in usmeri-

Atentat na Wiesenthala

Prejšnji teden so neznani storilci nastavili bombo pred dunajsko hišo inž. Simona Wiesenthala, znanega kot „lovca na nacistične zločince“. Eksplozija je povzročila veliko materialno škodo, poškodovan pa na srečo ni bil nihče. Storitve doslej niso odkrili. V določenih krogih skušajo delati vtis, kakor da bi bil atentat delo palestinskih teroristov. Toda Wiesenthal sam tako domnevo zavrača, ker je prepričan, da so bili „na delu“ nacisti oziroma neonacisti, katerim ne gre v račun dejavnost Wiesenthala, ki kot vodja židovskega dokumentacijskega centra na Dunaju že desetletja išče sledove za nacističnimi zločinci, ki so po vojni zbežali pred zasluženo kaznijo (kakor znano, je Wiesenthal odkril tudi zloglasnega krvnika Eichmanna). Pravilnost Wiesenthalovega suma o atentatorjih potrjuje tudi hujskaška gonja, ki jo znani desničarski skrajneži vodijo proti njemu in njegovemu delu.

tev Zveze v narodnostnem vprašanju.

Predsednik Wieser je govoril o odprti diskusiji o vseh odprtih vprašanih, poudaril pa je, da to niso bili oficialni razgovori. Zgleda, da

je imel deželni glavar potrebo podrobneje spoznati poglede novih predstavnikov ZSO, in da je skušal po pred nedavnim odpovedanih razgovorih zaostreni položaj na Koroškem nekoliko popraviti.

Zastopniki ZSO so deželnemu glavarju našteali vrsto problemov na področju predšolske in šolske vzgoje, pri uporabi slovenščine na deželni in občinski ravni, preko podpore dijaškemu domu SŠD, do subvencij za popravljeno Peršmanovo domačijo. Povedali so jima, da je treba enakopravno upoštevati Slovence pri novo ustanovljenem sekretarjatu za običaje, prav tako pa so tudi zahtevali odprtje deželnih arhivov, kar se tiče Slovenske prosvetne zveze do časa tik po drugi svetovni vojni. Kot je razvidno tudi iz izvajanj podpredsednika Francija Kukoviča, ki jih obširneje objavljamo na 2. strani Slovenskega vestnika, v tem primeru ni šlo za popoln prikaz narodnostne problematike, temveč bolj za prikaz čim bolj konkretnih primerov, ki najbolj dokazujejo, koliko je še odprtega v narodnostnem vprašanju na Koroškem.

Zato so predstavniki ZSO pri tem predstavitvenem obisku predvsem predlagali enakopraven in nepretrgan dialog na deželni in državni ravni, ki naj bi čimprej pripomogel do konkretnih korakov v korist slovenske narodne skupnosti. Nedvoumno pa so tolmačili deželnemu glavarju tudi stališče, da sta partnerja v tem dialogu na strani slovenske manjšine obe osrednji organizaciji. Odločno pa je delegacija vztrajala tudi na stališču, da je Zveza slovenskih organizacij nad-

strankarska organizacija, v kateri so lahko vključeni vsi koroški Slovenci, ki se borijo za izpolnitev člena 7 avstrijske državne pogodbe, neglede na njihovo strankarsko pripadnost. Wagner pa je moral vzeti tudi na znanje, da ZSO nima tesnejše navezanosti do nobene koroške stranke. Pred novinarji pa je predsednik Wieser še enkrat poudaril, da ležijo naloge ZSO na področju narodnostne politike ne pa v strankarski politiki. Prav tako pa je npr. Ludvik Ogris zastopal mnenje, da se slovenski socialisti ne morejo zmeraj strinjati s politiko socialistične stranke do koroških Slovencev.

Ker je po predstavitvenem obisku deželni glavar Wagner v tisku označil razgovor kot izredno pozitiven in izrazil prepričanje, da južna Koroška tako v gospodarskem in narodnostnem oziru ni več problemsko področje, je začetek tedna predsednik ZSO Feliks Wieser zavrnil Wagnerja. Izrazil je začudenje, saj so se predstavniki ZSO šele zadnji petek ob predstavitvi pri deželnem glavarju razgovarjali o številnih odprtih vprašanih položaja slovenske manjšine na Koroškem. Zato je Wieser ugotovil, da takšne ugotovitve deželnega glavarja ne koristijo notranjekoroškemu dialogu, in da vsi tisti, ki skušajo te probleme zatajevati, položaja ne ocenjujejo realistično.

Nesorazmerno visok delež brezposelnih v občinah južne Koroške začetek letošnjega leta in izredno visoka dnevna in tedenska migracija iz nekaterih predelov južne Koroške, pa so po mnenju Wieserja dokaz za precejšnje probleme tega področja, hkrati pa se je izpovedal za enakopraven gospodarski razvoj vseh delov Koroške.

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA

vabi staro in mlado na mladinsko revijo

ki bo v nedeljo 20. junija 1982 s pričetkom ob 14.30 uri v Kulturnem domu na Radišah

Sodelujejo otroci kot pevci, recitatorji, glasbeniki in pripovedniki

Prisrčno vabljeni!

PRAZNIK KOROŠKEGA PARTIZANSTVA: Ponosni smo na prispevek ki smo ga dali v skupnem boju proti fašizmu

Tudi bivši koroški partizani in borci smo aktivno vključeni v prizadevanja za utrjevanje prijateljskih odnosov in razvijanje vsestranskega sodelovanja med Avstrijo in Jugoslavijo. Vsi želimo, da bi bili ti odnosi čim boljše, vendar pri tem nikdar ne pozabljamo spet in spet opozarjati, da morajo biti Slovencem na avstrijskem Koroškem priznane vse pravice, ki so si jih priborili v narodnoosvobodilnem boju in so jim zagotovljene v avstrijski državni pogodbi. Na tem bomo vedno vztrajali, ker smo mnenja, da more biti sosedstvo resnično dobro in iskreno le tedaj, če bodo slovenski narodnostni skupnosti v zamejstvu uresničeni pogoji za njen obstoj in enakopraven razvoj.

Tako je poudaril Bogo Gorjan, ko je v imenu Zveze združenih borcev NOV Slovenije spregovoril na srečanju koroških partizanov, ki je bilo minulo nedeljo v Jamarskem domu blizu Domžal. Kljub slabemu vremenu so se zbrali številni nekdanji soborci z obeh strani meje, pridružili so se jim predstavniki domačjske občine in zastopniki borčevske organizacije, med udeleženci pa sta bila tudi član predsedstva SFRJ Sergej Kraigher in članica sveta federacije narodni heroj Lidija Šentjurs.

V svojem izjavljanju je tovariš Gorjan zavrnil poskuse tistih, ki danes „dokazujejo“, da na avstrijskem Koroškem profašistična borba ni bila avtohtona, marveč uvožena in vsiljena. Takšne trditve postavlja na laž več kot tisoč padlih koroških partizanov, zlasti pa jih zavračajo pričevanja še živih borcev, je naglasil govornik, ki je menil, da nas ni treba biti sram prispevka, ki smo ga dali koroški partizani v skupni borbi proti fašizmu in s tem prispevali tudi za osvoboditev Avstrije.

Na ta skupni boj je spomnil tudi predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte-Luc, ki je poudaril, da nas je hotel nacizem pred 40 leti uničiti z množičnim preganjanjem, pa je doživel največji bumerang: Upri smo se smrtni obsodbi in organizirano začeli oborožen boj proti nasilju. O našem trpljenju in našem boju govorijo dokumenti, zbrani na spominski razstavi pri Peršmanu, ki je deležna širokega zanimanja. Hkrati je opozoril, da se moramo koroški Slovenci tudi danes boriti proti tistim, ki so zastupljeni z nacistično miselnostjo, da za slovenski narod na Koroškem ni prostora. Še danes je potreben boj proti starim in novim nacistom, pa tudi proti bivšim belogardistom, in potreben je boj za uresničitev naših pravic, je dejal tovariš Luc, ki je naglasil, da smo pri tem kakor v časih narodnoosvobodilnega boja tesno povezani z vsemi demokratičnimi silami.

V okviru nedeljskega srečanja je domačjska občina predala Področnemu odboru koroških partizanov Ljubljana prapor z naročilom, naj ga čuvajo kot simbol borbe za pravice Slovencev in v ponos koroških partizanov na obeh straneh meje. Pri tem je predstavnik občine ugotovil, da meja ne more ločiti manjšine od matične domovine, marveč mora biti živ most povezave v duhu sožitja in miru med narodi. V tem smislu je izzvenel tudi pester kulturni spored, katerega so izvajali šolarji osnovne šole Dob, domačjski moški oktet in Koroški partizanski pevski zbor iz Celovca, ki so s svojim nastopom doprinesli, da je priveditev potekala v vzdušju prisrčnega srečanja kot lep praznik koroškega partizanstva.

Mir na trhljih temeljih ne more rešiti spornih vprašanj

V noči med ponedeljkom in torkom se je končala „vojna“ za Falklandske otoke: argentinske čete so kapitulirale in Britanijo je zajel val zmagovalstva. Sedaj objavljajo komentatorji najrazličnejše ocene in obračune, obenem pa se bavijo tudi z vprašanji, kdo je pravzaprav resnični zmagovalec in koliko je vsa ta pustolovščina dejansko prispevala k razrešitvi sporov.

Matematični obračun je vsekakor porazen: govorijo o najmanj tisoč mrtvih in o stotinah ranjenih vojakov, od katerih bodo številni celo življenje nosili posledice groljivega dejstva, da so na njih preizkušali nova orožja; materialna škoda pa gre v mnoge desetine milijard, ki bi bile tako Britaniji kot predvsem tudi Argentini gotovo bolj koristne in potrebne pri reševanju gospodarskih težav kot pa pri uničevanju dobrin, ki jih je ustvaril človek s svojim delom in umom.

Najmanj tako porazen pa je tudi politični in moralni obračun, saj s kapitulacijo argentinskih vojaških enot in z zmago britanskih edinic ni bilo rešeno nobeno vprašanje. Slej ko prej ostane upravičena zahteva Argentine po Falklandskih otokih, kakor je po drugi strani še naprej krivično kolonialno gospostvo Britanije — torrej je samo vprašanje časa, kdaj in kako se bo spor spet prenesel na področje oboroženega obračunavanja. Predvsem pa ne eni ne drugi državi ni uspelo rešiti njihovih notra-

njih težav, ki so bile brez dvoma glavni povod, da sta se spustili v dvomljivo in tvegano pustolovščino.

Kot največji „uspeh“ sedaj navajajo, da je zmagovalo načelo, po katerem se priznane (ali tudi samo dozdevne) pravice ne smejo s silo uveljavljati. Toda tudi ta „zmaga“ je zelo relativna, če pogledamo, kako v istem trenutku prav tisti, ki se zdaj najbolj navdušujejo, neposredno ali vsaj posredno pomagajo Izraelu, da z oboroženo silo uresničuje svoje politične cilje — na tujem ozemlju in nad tujim ljudstvom. Danes že po vsem svetu imenujejo predsednika izraelske vlade Begina fašista in primerjajo njegovo ravnanje s Hitlerjevimi napadi na sosednje države, ki so slednjič privedli do druge svetovne vojne. Tudi Izrael nima nobene pravice ne do vojaškega vdora v Libanon in ne do brutalnega uničevanja palestinskega naroda, toda Amerika je s svojim vnetom v varnostnem svetu preprečila izglasovanje resolucije, s katero bi Združeni narodi obsodili tako politiko Izraela ter zahtevali takojšen umik izraelskih čet z libanonskega ozemlja.

V luči takih dejstev postane spet očitno, da mir, ki je zgrajen na trhljih temeljih, ne more prispevati k reševanju spornih vprašanj. Pravkar končana „vojna“ na Falklandskih otokih ter izraelska invazija v Libanonu sta v tem pogledu dovolj zgovorna primera.

Dejstva o južni Koroški se bistveno razlikujejo od Wagnerjevih trditvev

Neposredno po pogovoru, ki ga je imel s predstavniki ZSO ob njihovem predstavitevem obisku minuli petek, je deželni glavar Wagner v izjavi za Kleine Zeitung dejal, da Južna Koroška tako v gospodarskem kot v narodnostnem pogledu ni več „problemsko področje“, da so torej — povedano z drugimi besedami — pereča vprašanja tega dela dežele že urejena in zadovoljivo rešena. Take trditve niso le neresnične, marveč so tudi problematične, zlasti če pomislimo, da je deželni glavar to trdil neposredno po razgovoru s predstavniki ZSO, ki so ga nasprotno opozorili na celo vrsto konkretnih nerešenih vprašanj. Zato se je treba resno vprašati, kaj zasleduje Wagner s takšnim ravnanjem in kako si ob tem predstavlja nadaljevanje „notranjekoroškega dialoga“.

Tukaj ne moremo objavljati vseh podrobnosti o razgovoru, ki so ga imeli predstavniki ZSO z deželnim glavarjem, navedli bi le nekaj konkretnih podatkov o dejanskih razmerah v dvojezičnih občinah, kot jih je strnil in v pisni obliki predal Wagnerju podpredsednik ZSO Franc Kukoviča kot šolski ravnatelj in občinski odbornik v Žitari vasi. Pri tem poudarjamo, da pregled nikakor ni popoln in da položaj v posamezni občini ni nikakršen „izjemni primer“ — podobne so razmere tudi drugod na Južnem Koroškem, ki je v nasprotju z Wagnerjevo trditvijo slej ko prej „problemsko področje“.

Primeri neenakopravnosti slovenskega jezika v šolstvu na dvojezičnem ozemlju:

V številnih občinskih otroških vrtcih na dvojezičnem ozemlju Koroške slovensko govoreči starši ni-

majo možnosti dati svoje otroke v varstvo, kjer bi bili deležni tudi slovenskega jezika — čeprav so kot davkoplačevalci pravzaprav sovzdrževalci teh otroških vrtcev; to ne pomeni enakopravnosti vseh občanov.

Mnoge novosti v obveznem šolstvu zlasti po letu 1974 so prinesle dodatne učne ponudbe in prilagoditve spremenjenim potrebam. Toda čeprav je znano, da znanje slovenskega jezika na dvojezičnem ozemlju Koroške nazaduje, pri šolski zakonodaji (npr. pri razdelitvi šolskih ur) tega niso upoštevali: vsled skrajšanja jezikovnega pouka za povprečno dve uri na teden je prišlo v dvojezični ljudski šoli celo do poslabšanja pouka.

Zastopnikom slovenskih osrednjih organizacij na področju obveznega šolstva ne priznajo pravice sodločanja, čeprav so bili de-

želnemu šolskemu svetu za Koroško pravočasno posredovani predlogi za potrebna izboljšanja oziroma za ohranitev stare ureditve.

Šolskih knjig za šolarje, ki so prijavljeni k dvojezičnemu pouku, je zelo malo in še od teh so nekatere zastarele in ne ustrezajo več. Za pouk matematike na ljudski šoli so tudi za šolarje, ki so prijavljeni k dvojezičnemu pouku, na razpolago samo nemške knjige; ni niti ene same knjige, v kateri bi bila vsaj ena naloga tudi v slovenskem jeziku. Vendar pa so znane trditve s strani šolskih oblasti, da je dvojezični pouk matematike vzoren — take izjave ne koristijo stvari, marveč so politikum. Prav tako tudi ni učil z dvojezičnimi besedili.

Uradovanje na ljudskih in glavnih šolah, v šolskih oddelkih pri okrajnih glavarstvih in na deželni vladi, pri okrajnem in deželnem šolskem svetu je izključno nemško.

Na oglasnih deskah v dvojezičnih šolah je videti izključno spise v nemščini; tudi na lepakih mladinskega knjižnega kluba, mladinskega Rdečega križa in drugih ni niti besedice slovenščine.

Informacije koroške deželne vlade, ki jih na podlagi šolskega zakona izročajo vsako leto staršem šolarjev-začetnikov, vsebujejo celo vrsto podatkov o ljudski šoli. Možnost prijave otrok k pouku angleščine je posebej poudarjena in opisana — dvojezična ljudska šola in možnost prijave k dvojezičnemu pouku pa ni omenjena niti z besedo; tudi pri razdelitvi šolskih ur slovenščina kot predmet sploh ni omenjena.

To je le nekaj konkretnih vprašanj s področja šolstva, ki niso rešena — pa vendar Wagner trdi, da je vse „brez problemov“. V tej zvezi je treba ponovno opozoriti na dejstvo, da smo koroški Slovenci samo v zvezi s sedanjo reformo avstrijskega šolstva posredovali pristojnim oblastem okoli 60 dopolnilnih predlogov, vendar niti enega od njih niso upoštevali. Mislimo, da so taka dejstva vsekakor bolj prepričljiva kot pa izjave odgovornih politikov, ki svoje topo nerazumevanje za naše potrebe in upravičene zahteve skušajo prikriti z neresničnimi trditvami.

OPOZORILO Z LJUBELJA:

Spomin na žrtve fašizma nas obvezuje, da se borimo za mir

Kljub izredno slabemu vremenu se je zadnjo soboto daleč nad tisoč bivših pregnancev in drugih žrtev fašizma ter predvsem mladih ljudi zbralo na kraju nekdanje podružnice nacističnega koncentracijskega taborišča Mauthausen pod Ljubeljem. Bilo je to že jubilejno desetletje ob koncu druge svetovne vojne, ki so se ga tudi letos udeležili predstavniki Zveze avstrijskih protifašističnih borcev in žrtev fašizma (KZ-Verband) ter Zveze slovenskih izseljencev, da skupaj z nekdanjimi sorodniki in sotrpini iz Slovenije obudijo spomin na temne čase nacističnega nasilja.

Ob osrednjem spomeniku (ki ga kaže naša slika) in ob drugih spominskih obeležjih so bili položeni vencji — v znak hvaležnega spomina na vse tiste, ki so se v teh krajih in povsod drugod bojevali proti nasilju ter s svojim trpljenjem prispevali k zmagi nad fašizmom. O tem njihovem prispevku v boju za svobodo so spregovorili predstavniki tržiške občine in borčevskih organizacij, ki so poudarili, da strahote vojne in nacističnega nasilja ne smejo biti nikoli pozabljene, zato smo danes poklicani vsi, da si prizadevamo za mirno sožitje in s tem za mir v svetu. O življenju in smrti v nacističnih zaporih pa je pričala tudi razstava risb, ki so jih v dneh pred srečanjem na tem kraju žalostnega spomina napravili mladi likovniki iz Slovenije in zamejstva.

Skupnost Alpe-Jadran skuša zaustaviti odseljevanje iz hribovskih predelov

Kljub temu, da so se življenjski pogoji v hribovskih predelih bistveno izboljšali in se pristojni dejavniki še naprej trudijo, da bi tem predelom približali ustrezno infrastrukturo, število prebivalcev v izrazito hribovskem svetu še vedno upada. To je bila osnovna ugotovitev na zasedanju komisije za gospodarska vprašanja delovne skupnosti Alpe-Jadran, ki je prejšnji teden zasedala v Portorožu. Zasedanja so se udeležili vladni predstavniki vseh članic, to so Slovenija in Hrvaška, Gornja Avstrija, Koroška, Salzburg in Štajerska ter Furlanija-Juljska krajina, Trentino-Gornje Poadižje in Veneto, Bavarska pa kot opazovalka.

Sestanek komisije je znova opozoril in potrdil, kakšen pomen ima sodelovanje med deželami, ki jih veže enoten prostor. Če samo prizadevanja za ohranitev živlega hribovskega sveta (ohranjanje poseljenosti, vzdrževanje krajine in kulturne dediščine, razvoj turizma in rekreacijskih dejavnosti v gorskem prostoru) nazorno povedo, kako podobne ukrepe izbirajo države alpskega področja, saj so interesi malodane popolnoma enaki: razvoj in popolna uveljavitev hribovskega prostora v družbenem in gospodarskem razvoju dežel.

V komisiji so se dogovorili tudi za vrsto drugih konkretnih predlogov. Med drugim naj bi banke vseh včlanjenih dežel naslednje leto začele izdajati skupen bilten, ki bi izhajal vsak mesec v štirih jezikih in bi vseboval najrazličnejše podatke o bančništvu in gospodarstvu. Glede varovanja gozdov so se odločili, da bodo sprejeli enoten oz. skupen znak-simbol, ki bo na vseh cestah dežel Alpe-Jadran opozarjal na varovanje gozdov pred požari.

Važno mesto v sodelovanju alpskih dežel zavzema turizem, kljub temu pa je med članicami še vse preveč neenotnosti. Zgovoren primer je dogovarjanje o skupni karti turističnih poti v enotnem turističnem prostoru dežel Alpe-Jadran: medtem ko večina članic komaj čaka, da bi slovenski inštitut za geodezijo izdelal prve osnutke take karte, se predstavniki Štajerske še niso dokončno odločili, Bavarska pa je načrt sploh zavrnila. Pri tem pa je nesporno, da bi uresničitev tega projekta koristila nadaljnemu turističnemu razvoju tega območja.

TRADICIONALNA KOPRSKA SREČANJA:

„Mir brez meja“ in povezovalna vloga manjšin

V ponedeljek se bodo v Kopru začela letošnja „Koprski srečanja“, tradicionalna prireditve, ki jo vsako leto pripravijo skupnost Italijanov ter družbenopolitične, kulturne in športne organizacije občine Koper. Ta prireditve ne samo na manifestativen, marveč predvsem vsebinsko bogat način opozarja na vlogo manjšin na obeh straneh meje ter poudarja njihov prispevek k plodnemu sodelovanju tako na narodnostno mešanem ozemlju kakor tudi med sosednjima deželama.

Kot uvod v letošnje prireditve bodo na sedežu skupnosti Italijanov v Kopru odprli retrospektivno razstavo fotografij o lanskoletnih Koprskih srečanjih ter predstavili novo knjigo, ki jo je izdal center za zgodovinske raziskave Italijanske unije za Istro in Reko, na kateri otvoritveni slovesnosti pa bodo nastopile pevske in folklorne skupine Italijanov z obeh strani meje.

Drugi dan Koprskih srečanj bo posvečen boju za mir. Na temo „Mir brez meja“ bodo priredili okroglo mizo, na kateri bodo vidni predstavniki družbenopolitičnega življenja iz Jugoslavije

Merkblatt zur Fünf-Tage-Schulwoche

Studentafel der Volksschule

Pflichtgegenstände	Schulstufen und Wochenstunden			
	1.	2.	3.	4.
Religion	2	2	2	2
Sachunterricht	3	3	3	3
Deutsch, Lesen, Schreiben	7	7	—	—
Deutsch, Lesen	—	—	7	7
Mathematik	4	4	4	4
Musikerziehung	1	1	1	1
Bildnerische Erziehung	1	1	—	—
Bildn. Erziehung, Schreiben	—	—	2	2
Werkerziehung	1	1	2	2
Leibesübungen	2	2	3	3
Gesamtstundenzahl	21	21	24	24
Fremdspr. Vorschulung (Englisch)	—	—	1	1
Förderunterricht	1	1	1	1

Nogomet in patriotizem

Bralce današnje številke ve že več kot je vedel pisec teh vrstic: prvi namreč že pozna rezultat tekme med Avstrijo in Čilom, medtem ko se je moral drugi pri pisanju ravnati še po (preš) optimističnih napovedih avstrijskih novinarjev, ki so bili ravno na tem, da ustvarijo množično histerijo med avstrijskim ljudstvom ter mu vsilijo prepričanje, da je od vstopa avstrijske enajsterice v drugo kolo svetovnega prvenstva odvisno, ali spadamo k svetovni eliti ali ne. Da ne bo nespornost: tudi sam se veselim lepih in napetih nogometnih tekem; veselil se bom uspehov avstrijskega (in tudi jugoslovanskega) moštva in bom zanj navijal — toda zaradi uspehov teh moštev se ne bom prišteval k nekemu elitnemu narodu oz. k elitni državi, kakor me tudi neuspehi ne bodo pahnili v depresijo.

Svetovno prvenstvo se odvija v času, ko je svetovni mir ogrožen kot še nikoli v zadnjih desetletjih; v času, ko se izraelki fašisti pripravljajo na „dokončno rešitev“ palestinskega vprašanja; v času, ko je človeštvo ogroženo v svojem obstoju. Humanisti in nostalgiki spričo takih dejstev hrepentno po časih grške antike, ko je med olimpijskimi tekami orožje molčalo. Lepo bi bilo to tudi danes, toda na žalost je vse drugače.

Nogometno prvenstvo bo gotovo tudi tragične dogodke današnjega sveta vsaj za nekaj časa potisnilo v ozadje in nima dosti smisla filozofirati o tem, ali je to prav ali ne, kajti dejstva vseno ostanejo. Vprašanje pa je, ali je pri tem svetovnem prvenstvu dejansko v ospredju šport, ali pa mogočnejši sveta tudi šport zlorablja v svoje namene. Pri tem niti ni treba posebej poudarjati spora, ki je nastal zaradi nastopa tako argentinske kot tudi britanske reprezentance v Španiji, ko se vsi bojijo, če bi prišlo do finala med tema moštvoma, ker bi bil verjetno nemogoč.

Sicer pa zadostuje pogled na komentarje avstrijskega tiska, radia in televizije, kjer se kar kopicijo izrazi nenavadnega šovinizma in prepotence. Tu ne govorijo o moštvih iz Afrike, marveč o „bosonogih“, ki jih je treba uničiti (seveda alegorično, športno). Vsak prič-

kuje, da bosta Krankl in Schachner „bombardirala“ nasprotnikovo mrežo — izrazoslovje športnih komentatorjev se prav nič ne razlikuje od jezika vojnih poročevalcev: primeri kot „Bombenschuß“, „Bombentreffer“, „vom Platz gefegt“, „niedergerant“, „Kopfschuß“ in podobni so še mili izrazi, ki jih je dan za dnem slišati iz Španije. Tako iz športne tekme nastane borba, ki ne pozna več boljšega in slabšega, temveč samo še zmagovalca in premaganca. Taka oblika pa seveda vpliva na bralce, poslušalce in gledalce: tudi oni vidijo sovražnika namesto nasprotnika, čakajo le še na „bombni strel“ in izgubijo vsakršno relacijo med športnim dogajanjem na igrišču in dejanskim pomenom izida tekme.

In če gre ta histerija tako daleč, da ob slovesu celo državni predsednik opozarja nogometarje, naj se zavedajo, da so za čas svetovnega prvenstva „zastopniki“ avstrijskega prebivalstva, potem postane vse to politično že dvomljivo. Saj se še dobro spominjamo „sprejema“ Karla Schranza na Dunaju leta 1972, ki je postal pravi škandal v povojni zgodovini Avstrije in njenega športa.

Pogosto je slišati staro frazo, češ upati je, da bo zmagal najboljši. Da letos ne bo šlo vse v tem smislu, je že opozorila tekma med Brazilijo in Sovjetsko zvezo, ko je španski sodnik sovjetsko moštvo dovedeno ogoljufal za dve stodontni enajstmetrovki. Tudi neposredno na igrišču torej večkrat prevladujejo predsodki, ki potem negativno vplivajo na potek in izid sicer dobrih in lepih iger.

Danes bo znano že več. Morda bo športna histerija v Avstriji že dosegla svoj prvi višek — ali pa se bo spremenila v jezo na igralce in trenerje, čeprav le-ti igrajo po najboljšem znanju. Vendar je tako usoda športnikov: kakor jih ob zmagovanju poveličujejo, tako po porazu globoko padejo. Histerija je vsekakor, ustvarjena in je samo upati, da jo bodo tisti, ki so jo vzgali, ob danem času znali tudi pravilno kanalizirati.

Znanstveni simpozij ob 130-letnici družbe sv. Mohorja

Družba sv. Mohorja v Celovcu je pretekli petek vabila na enodnevni simpozij na svoj sedež v Celovcu. Prireditev je bila posvečena 130-letnici obstoja Mohorjeve družbe, katere namen je bil z znanstvenega vidika osvetliti 130-letno dejavnost te ustanove in njenega kulturnega poslanstva. Organizatorjem je uspelo pridobiti k sodelovanju na simpoziju odlične strokovnjake, ki so z različnih zornih kotov osvetlili zgodovinski pomen nastanka, delovanja in kulturno politični delež Mohorjeve družbe pri razvoju slovenskega naroda.

predavanj, zato naj bo v prvi vrsti naglašeno veliko kulturno poslanstvo Mohorjeve družbe, zlasti v njenem času, ko je bila še vseslovenska izobraževalna in založniška ustanova, ko je slovenskemu narodu posredovala leposlovno, strokovno in drugo literaturo in tako krepila narodno zavest slovenskega človeka in oblikovala njegovo narodno identiteto. Mohorjeva družba je bila najbolj inteligentna oblika samopomoči, je v enem izmed referatov bilo naglašeno, s čimer povsem soglašamo. Mohorjeva družba je v njeni takoiimenovani „zlato dobi“ bila pravi založniški fenomen, kajti njene knjige je dobival vsak četrti Slovenec in je v teku njene zgodovine izšlo 1.804.779 knjig. S tem pa je Mohorjeva družba bila tudi pomemben gospodarski dejavnik; njen uspeh je bil brez dvoma v tem, da je MD imela izredno uspešno vodstvo tako uredniško kot organizacijsko. Čeprav je MD bila katoliška ustanova, so v njeni založbi domala tiskali vsi vidni slovenski pisatelji kot so bili Josip Jurčič, Jakob Sket, Fran Saleški Finžgar, France Bevk in drugi. Razen tega je MD v svojih publikacijah, zlasti v Koledarju svojim bralcem posredovala literarne dosežke drugih narodov, kar je spet potrdilo za široko razgledanost njenih urednikov, zlasti Janežiča, Skeča in drugih. Zato je Mohorjeva družba velenemskim interesom bila trn v peti, kar je celo privedlo do izгона leta 1920 na Prevalje in do preselitve v Celje.

Do obnovitve Mohorjeve družbe v Celovcu je prišlo v povojnih letih. O njenem delovanju je govoril sedanji ravnatelj dr. Hornböck, ki je menil, da o „zlato dobi“ ne more biti več govora, vendar MD v okviru slovenske narodne skupnosti tvori pomemben dejavnik tako na založniškem kot na vzgojnem področju, saj izdaja dela domačih avtorjev, nad dvestotim dijakom, ki obiskujejo slovensko gimnazijo pa v svojih dijaških domovih nudi začasna bivališča. Seveda tu ne gre prezreti dejstva, da je v povojnih letih Mohorjeva družba v Celovcu bila središče jugoslovanske politične emigracije, kar se je posebno odražalo v njeni založniški politiki, saj je mnogo knjig bilo tiskanih, kot je povedal ravnatelj, za „zamejstvo“. Petkov simpozij ob 130-letnici Mohorjeve družbe pa je gotovo tudi v tem oziru pomenil neko prelomnico, saj je bilo povedano, da iščejo stike tudi s celjsko Mohorjevo družbo in drugimi pomembnimi založbami v matični Sloveniji.

iz nakazanega je razvidno, da je šlo za posrečeno izbrano temo, ki so se med seboj harmonično dopolnjevale in tako poslušalcem dale celovit pregled ene najpomembnejših slovenskih kulturno izobraževalnih ustanov. Posamezni referati so bili skrbno pripravljani, zato je referentom treba izreči vse priznanje. Posebej je treba omeniti predavanja Moritscha, Malleja, Prunča in njegove soproga. Njihova izvajanja so našla posebno pozornost in s tem tudi odmevnost publike. Na tem mestu ni možno obravnavati posameznih

OTROK IN ŠOLA

Govorimo slovensko

Okolje in družbene razmere na Koroškem so privedle do tega, da tudi marsikateremu Slovincu nemščina bolj teče kot slovenščina. Nemški pogovorni jezik se je vtihotopil celo v številne naše družine. Mnogi starši govorijo s svojimi otroki doma pretežno ali samo še nemško. Ko pride otrok v šolo, ne zna več niti domačega slovenskega narečja.

Kjer so starši še kolikortoliko narodno zavedni Slovenci ali vsaj znajo ceniti znanje obeh koroških deželnih jezikov, pripravijo svojega otroka ob vstopu v šolo k dvojezičnemu pouku. Prav ti starši pa so pogosto razočarani nad dvojezično šolo. Vse bolj pogosto tožijo, da se otrok štiri leta uči slovenščine in še vedno ne govori slovensko. Popolnoma pa prezrejo, da je slovenščina, materin jezik njihovega otroka, postala zanj tuja. V šoli se naj bi otrok v pičlih tedenskih urah naučil materinščine, tistega jezika, v katerem se mati z njim ne pogovarja več. To so visoka pričakovanja.

Zato se potrebe po znanju slovenščine ne bomo spomnili šele takrat, ko otrok vstopi v šolo, temveč že ko pričanja blebetati svoje prve besede.

oto

! PRIJAVITE OTROKE K DVOJEZIČNEMU POUKU !

Mali jubilej podelitev bralnih značk na Koroškem

Studijska knjižnica Slovenske prosvetne zveze skrbi tudi za to, da mladi bralci segajo po knjigah slovenskega slovstva. Pred petimi leti se je ta ustanova vključila v akcijo za bralne značke. Tako je v okviru primernega programa pretekli ponedeljek najprej v Selah-Kotu, kjer tek-

movanje za bralne značke skrbi SPD „Hermann Velik“, ravnateljica Studijske knjižnice SPZ, mag. Marija Malle podelila 13 mladim bralcem cicibanove bralne značke in se z njimi pogovarjala o pomenu knjige preko katere spoznavamo lepote slovenskega slovstva.

Isti dan zvečer so bralne značke podelili tudi v dijaškem domu Slovenskega šolskega društva v Celovcu, kjer je kar 36 dijakov tekmovalo za cicibanovo in Prežihovo bralno značko. V Celovcu je bralne značke podelila znana slovenska pisateljica Svetlana Makarovič, kamor jo je povabilo ravnateljstvo Studijske knjižnice SPZ. To je za mlade bralce bil pravi praznik, kajti Svetlana Makarovič je mladim ljubiteljem tiskane besede brala iz svojih najnovejših del, napisanih za mladino; potem pa se je pogovarjala z mladimi bralci o tem kako piše, kako nastane knjiga in seveda tudi o pomenu knjige. Uglebna pisateljica je s svojim prikupnim nastopom takoj osvojila mladino. Iz njenih rok so mladi bralci s ponosom sprejemali cicibanove in Prežihove bralne značke ter knjižna darila organizatorja tekmovanja.

Poleg predsednika SPZ Valentina Polanška, je podelitvi prisostvoval tudi konzul SFRJ v Celovcu, Alfons Naberžnik in ravnateljica dijaškega doma SŠD Ančka Kokot z vzgojiteljici.

Dostojna počastitev 25-letnega Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu

Letos mineva 25 let, odkar so v Slovenj Gradcu odprli Umetnostni paviljon. V počastitev tega jubileja, so danes teden odprli obsežno likovno razstavo, na kateri je skupno prikazanih 120 del slikarjev in kiparjev. Pri tem gre za dela koroških likovnih umetnikov in častnih občanov mesta Slovenj Gradec Wernerja Berga, Krsta Hegedušiča, Božidarja Jakca in Petra Lubarda. Organizatorji pa so vključili tudi likovne umetnike iz avstrijske Koroške in sicer Valentina Omana, Zorko Weiss-Loiskandl, Jožeta Boschitza, Jožeta Štefana in Karla Vouka.

Petkovi otvoritveni slovesnosti so prisostvovali tudi nekateri naši umetniki ter zastopniki SPZ in Aule slovence. Ob tej priložnosti so spregovorili predstavniki družbeno političnih organizacij občine in republike, med njimi tudi predsednik RK SZDL Slovenije France Šetinc, ki je ob tej priložnosti med drugim dejal, da se Slovenj Gradec po pravici imenuje duhovno mesto, katerega sloves je obšel ves svet in da je njegovo ime zapisano tudi v analih OZN. To potrjujejo tudi nepozabne razstave, ki so potekale pod pokroviteljstvom OZN in njenih bivših sekretarjev U Tanta in dr. Kurta Waldheima.

Pobudnik za ustanovitev Umetnostnega paviljona, ravnatelj prof. Karel Pečko je ob tej priložnosti bil deležen visokega priznanja, predsednik občine, Franc Gojnik mu je namreč izročil red republike s srebrnim vencem.

Kulturni del otvoritve je prispeval Koroški akademski oktet, ki tudi slavi 25-letnico obstoja. S koncertom izredno kvalitetno podanih pesmi, obeležil srebrni jubilej galerije v Slovenj Gradcu.

Razpis

ZA 11. SREČANJE PESNIKOV IN PISATELJEV ZAČETNIKOV

Zveza kulturnih organizacij Slovenije razpisuje v sodelovanju z družbenopolitičnimi skupnostmi in organizacijami v občinah, kjer bodo pripravili območna srečanja in zaključno srečanje, z organizatorji literarne kolonije v občini Lenart, republiško konferenco Zveze socialistične mladine Slovenije, republiškim svetom Zveze sindikatov Slovenije, tednikom Mladina, revijo Antena, časopisom Kmečki glas in Društvom slovenskih pisateljev

slave itd., — kritiške prispevke, eseje z vseh področij umetnosti.

Tričlanske žirije (imenovala jih bosta organizator območnega srečanja in literarni odbor ZKOS) bodo na svojem območju izbrale najboljše avtorje za nastop na območnem srečanju in predlagale avtorje za sodelovanje na republiškem srečanju, ki bo februarja 1983.

Literarni odbor ZKOS ima pravico zadnjega izbora avtorjev za zaključno prireditev.

Območne žirije bodo svoje delo zaključile dva tedna pred dnevom, ko bo organizirano območno srečanje. Organizatorji območnih srečanj pa morajo o tem obvestiti vse, ki so poslali prispevke, vsaj teden dni pred srečanjem.

Avtorji morajo svoje prispevke poslati napisane s pisalnim strojem v treh izvodih. Zraven morajo priložiti tudi zapečaten ovojnico s podatki: imenom, priimkom, točnim naslovom, izobrazbo, poklicem, starostjo in šifro.

Avtorji naj pošljejo prispevke najkasneje do 20. avgusta 1982 na naslov: Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Kidričeva 5, Ljubljana, za 11. srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov.

Informacije lahko dobite po telefonu: 061/211 828 int. 18.

11. srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov

Območna srečanja bodo letos potekala od 15. septembra do 15. decembra 1982 in sicer jih bo devet: v Ptuj, Radovljici, Ljubljani (Moste Polje), Trebnjem, Tolminu, Velenju, Hrastniku, Slovenj Gradcu in Izoli.

K sodelovanju vabimo vse avtorje iz Slovenije, Slovence v drugih republikah, iz slovenskih zamejskih območij v Italiji, Avstriji in na Madžarskem, ravno tako tudi avtorje, ki stalno ali začasno živijo in delajo v tujini.

Sodelujejo lahko avtorji, ki svojega dela — razen v samozaložbi — še niso izdali v knjižni obliki. Pošljejo lahko: — črtice, novele, romane, satire, humoreske, itd., — pesmi, epigrame, basni, aforizme, — dramska besedila, dramske prizore, skeče, enodejanke, tragedije, groteske, — filmske scenarije, scenarije za pro-

„Ohcet v Ljubljani 1982“

V dneh od 23. do 27. junija bo Ljubljana in tudi drugi kraji Slovenije prizorišče velike tradicionalne folklorne prireditve, ki poteka pod naslovom „Ohcet v Ljubljani 1982“. Kot znano, se ob tej priložnosti poročijo tudi številni pari iz vseh jugoslovanskih republik in drugih dežel sveta.

Na posredovanje Slovenske prosvetne zveze, so se na „Ohceti v Ljubljani“ poročili že trije pari naše narodne skupnosti. Tudi tokrat bodo v Ljubljani spet zavezali koroški par, kajti zvestobo si bosta obljubila nevesta Katarina Urschitz iz Loč nad Baškim jezerom in ženin Slavko Sticker iz Šentpetra pri Šentjakobu v Rožu. Oba sta znana kulturna delavca pri domačih prosvetnih društvih, predvsem pa kot pevca mešanega pevskega zbora „Rož“.

„Ohcet v Ljubljani 1982“ se bo pričela prihodnjo sredo, ko se bodo v Ljubljani najprej zbrali poročni pari, zvečer pa jih bodo na folklorni prireditvi v Cankarjevem domu predstavili javnosti. Druge dneve se bo prizorišče prireditve premaknilo na koroško območje SRS. Tam bo najprej kulturni program v Črni na Koroškem, potem pa še folklorna prireditev v Šentanelu. Prevoz bale bodo priredili v idiličnem mestu Škofja Loka, zatem bo spet velika folklorna prireditev na Pogacarjevem trgu v Ljubljani, kjer bodo navzoči tudi vsi poročni pari. Glavna prireditev pa bo v soboto 26. junija, ko se bo ob 11. uri (po jugoslovanskem času) pomikala svatovska povorka po ljubljanskih ulicah in ko bo ob 12. uri svečana poroka na ljubljanskem Magistratu. Potem bo ob 14. uri sledilo poročno slavlje s folklornim programom in kulinarčno revijo v Hali Tivoli.

Na prireditvah bodo sodelovali tudi pevski zbor „Rož“ in ena izmed naših folklornih skupin. Poleg našega para, se bo v Ljubljani poročil tudi par večinskega naroda s Koroške.

Dobro vas

Pred kratkim so pevci mešanega pevskega zbora gostovali v izredno lepi dvorani Zdravilišča v Rogoški Slatini in navdušili obiskovalce. Ob tem obisku so se s tamkajšnjim moškim zborom domenili, da jih obiščejo na Koroškem. Zadnjo soboto je moški zbor iz Rogoške Slatine nastopil v Kulturnem domu v Dobri vasi in s kvalitetnim sporedom navdušil domačine. V prvem delu svojega koncerta so med drugim peli pesmi Rada Simonitija, Jakoba Petelina Gallusa, Radovana Gobca, v drugem delu pa predvsem koroške, prekmurske, prleške, ruske in druge narodne pesmi. Pristrčno jih je s pesmijo sprejel domači moški zbor, pozdravil pa jih je predsednik društva Tine Wastl. Po koncertu pa jim je o zgodovini Slovencev in o društvu pripovedoval dr. Luka Sienčnik. Ob slovesu sta si zbor obljubila še nadaljnja srečanja.

Spored je z mislimi raznih pesnikov povezoval Jože Čakš.

ZELEZNA KAPLA:

Turistično društvo pregledalo svoje delo

Na zadnjem običnem zboru turističnega društva v Železni Kapli (predseduje mu agilni trgovec Hugo Urbas) so redki navzoči člani ocenili akcije zadnje dobe.

Iz poročil je bilo razvidno, da razpolaga občina Železna Kapla-Bela s 626 ležišči in je zabeležila l. 1981 nad 40.200 nočitev — kar skoraj dosega rekordno leto 1979. Delež inozemcev znaša približno 80 %, pri njih pa še vodijo Nemci, akoravno njihove nočitve vidno nazadujejo. Turistično

Kmetijsko-gospodarska strokovna šola v Šentrupertu pri Velikovcu vabi na

ZAKLJUČNO PRIREDITEV IN OGLED SOLSKIH IZDELKOV 1982

Ogled razstave: v soboto 26. 6. od 14. ure naprej in v nedeljo 27. 6. do 18. ure. Kulturna prireditev: v soboto 26. 6. ob 15. uri; v nedeljo 27. 6. ob 13.30 uri in ob 16. uri.

društvo je izvedlo tudi nekaj pristopov, ki naj bi gosta privabili v Železno Kaplo, ali ga tam zadovoljili. Tako skrbi za sprehajalne poti, inserira v nekatere avstrijske in nemške časnike, se udeleži turističnega sejma na Dunaju, močno poživlja sejemsko dogajanje v Kapli, nudi gostom možnosti ribolova, podeljuje značko uspešnim planincem, izdalo je tudi manjši prospekt kraja in izdelalo reklamni poštni žig. Poleg tega animira k skrbi za lepše okolje, nekatere hiše so za urejanje balkonov in vrtov prejele tudi skromne nagrade.

To priča, da je bilo v okviru finančnih in personalnih zmogljivosti le nekaj storjenega. Če bo to možno tudi v prihodnje, saj bo en človek vršil kar tri funkcije?

Za prihodnje si je društvo zadalo naloge, da intenzivira vabljenje gostov, izda (že dolgo načrtovano) „Wanderkarte“ občine, pripravi nujno potreben obširnejši prospekt, ter z gradbenimi kamni poskrbi za ohranitev preostalih zidov in razvalin „turških šanc“. Pravtako bo za člane izdelalo posebno plaketo.

V diskusiji je bilo precej želja in pripomb na naslov občine, a tudi zgražanja nad članki o Železni Kapli v koroških dnevnikih.

Železna Kapla se sicer ponaša z res lepimi večjezičnimi turističnimi napisi pred trgov, škoda pa je, da je turistično društvo obstoječo dvojezičnost enostavno prezrlo.

V pravkar izišlem PRIREDITVENEM KOLEDARJU ZA LETO 1982 namreč slovenskih prireditev oz. društev ne navaja s celotnim imenom. Pa tudi njih prireditve, ki sicer nosijo dvojezičen naslov niso kot take razvidne.

Res škoda, saj ravno slovenska kulturna društva tudi za razpoloženje turistov že vsa leta mnogo prispevajo.

Pliberk

S poletno nočjo skrbi mešani pevski zbor „Podjuna - Pliberk“ za zabavo in razvedrilo društvnikov in drugih Pliberčanov. Zadnjo soboto so ob zvokih in petju skupine „Seasons“ zaplesali pri Schwarzlnu številni zadovoljni in veseli gostje, s predsednikom ravnateljem Hermanom Germom vred.

KLEBLACH-LIND:

Slovenska kultura na gornjem Koroškem

Edinstven koncert sta organizirala preteklo soboto ORF radio Celovec in občina Kleblach-Lind. V gornjo dravsko dolino sta povabila prosvetaše Slovenskega prosvetnega društva „Zarja“ iz Železne Kaple. V dvojezičnem kulturnem večeru pod geslom LEPA MOJA SI KOROŠKA — MEIN SCHÖNES KÄRNTNERLAND so nastopili moški in mešani zbor SPD Zarja pod vodstvom Jožkota Wrulicha in tamburaški zbor pod vodstvom Pepce Stane, seveda pa skupine Singgemeinschaft MGVLind (dekliški zbor, dvojni kvintet, moški zbor in mešani zbor) ki jih vodi Franz Poledna ter godba iz Lind-a (vodi Toni Egartner). Pester spored je oblikoval Peter Altersberger, izvajali pa so ga v farni cerkvi.

Gostitelji — zlasti predsednik Singgemeinschaft Franz Pfeifer — so slovenske pevce iz Železne Kaple sprejeli nadvse pristrčno. Iskreno dobrodoščilo je izrekel kulturnim skupinam tudi župan Peter Fleisner. Pozdrave občine Železna-Kapla-Bela pa je prinesel podžupan Michael Kuchar. Oba sta v govornih zelo pozdravila iniciativo srečanja pevcev dveh jezikov, srečanja gornje in spodnje Koroške. Srečanje je v skoraj dvournem programu res dalo čutiti in je pokazalo, da pesem najbolj in najlažje poveže oba naroda soseda v deželi.

Vsi prispevki sporeda (35) so bili

po vsebini in podajanju globoko doživeti. Z velikim veseljem moremo zapisati, da so odlično odrezali tudi mladi tamburaši. Pevski glasovi pa so bili kar se da čisti, saj je to zahtevala akustičnost cerkve. Spored sta napovedovala oba predsednika društev Franz Pfeifer in Miha Traunik, ki je v treh poglavjih orisal potrebe in cilje slovenskih kulturnih prizadevanj. Za zaključek so vsi pevci zapeli skupno slovensko in nemško pesem. To je bil hkrati tudi višek prireditve in je bilo treba pesem „Pri farni cerkvi“ ponoviti. Še enkrat je v prijetnem srečanju pripadnikov dveh jezikov v družbi

Slovensko prosvetno društvo „Zarja“ v Železni Kapli vabi na

K O N C E R T

„S pesmijo v poletje“

v soboto 19. junija ob 20. uri v farni dvorani v Železni Kapli.

Nastopali bodo:

pevsko-instrumentalna skupina iz Žvabeka (vodi Rozina Katz), moški oktet iz Suhe (vodi Bertej Logar), dekliški zbor iz Nonče vasi (vodi Nežika Kert), mešani pevski zbor „Podjuna“ iz Pliberka (vodi Tone Ivartnik).

Med petjem bosta prebirala svoje verzve Ivanka Polanz in Herman Germ.

Približno 70 nastopajočih vam je pripravilo prijeten pevski večer. Ker vse skupine nastopajo v Železni Kapli prvič, se bomo toliko bolj številno odzvali vabilu!

PISMO BRALKE K DRABOSNJAKOVEM PASIJONU NA KOSTANJAH

Med igralci se je razvila izredno dobra skupnost

Marsikateri bralec bo že poznal misli iz naslednjega prispevka, ker je bil deloma objavljen že v „Nedelji“. Ker pa prispevek le ni bil objavljen v celoti, očitno, ker je bil en del članka preveč kritičen, smo bili naprošeni, da objavimo sledeče pismo bralke tudi še v našem listu.

Na Kostanjah dobrih dvesto let po svojem rojstvu Andrej Suster Drabosnjak še vedno živi po svojih delih, kot „tisti mož iz Korotana, ki je pesmi iz zemlje oral“, kakor pravi pesnik Oton Zupančič. Kostanjčani smo v zadnjih letih vse njegove drame spravili na oder, le na Pasijon se nismo upali, čeprav je predsednik domačega društva že od obnove društva naprej sanjal o uprizoritvi te „žavostne komedije“. „Kojne imamo žia pripravljene“, je vedno dejal, kadar smo se o takih zadevah menili (pred petdesetimi leti so vojaki in stonik še jahali na konjih, ko so Jezusa spremljali na križevem potu).

Priznati moram, da smo bili vsi precej skeptični, ker smo vedeli, da na Kostanjah nimamo dovolj igralcev za tako obširno in poleg tega še s tako tradicijo povezano igro. Odločili smo, da bomo kljub temu začeli. Najprej smo zbrali vse igralce na Kostanjah in prišli na število 16. Nato smo se spustili v dolino in povpraševali prijatelje in znance. Morali smo ugotoviti, da tudi med Slovenci ni tako lahko najti pripravljenih podelavcev. Sele v Bilčovsu smo želi prve uspehe, nato so se pridružili fantje iz Trebinja, Zoprač in iz Celovca. Več ali manj polnoštevilni smo se zdaj resno lotili študija Drabosnjakovega Pasijona. Posebno smo se posvetili kostanjškemu narečju, s katerim večina ni imela težav, samo na tisti prsneti „k“ so se pač morali nekateri navaditi.

Veliko dela je bilo tudi s prireditvijo igre, ki bi bila v svoji celoti preobširna za današnje razmere. Ne glede nato pa smo imeli še vedno premajhno število igralcev, ker so nekatere obljube veljale le do začetka dela. Tako smo črtali nekatere nebiblične stvari in konec igre Jezusovo snemanje s križa. S tem smo igro strnili na njeno izpoved in izluščili bolj realistično plat.

Tudi z opremo in popraviljivo skednja, kakor tudi s pripravo kulis, je bilo še mnogo dela. Pri tem nam je veliko pomagala Slovenska prosvetna zveza v Celovcu. Pa tudi igralci so s tako samoumevnostjo in vnmemo pomagali, da smo bili vsi presenečeni.

Drabosnjak je v svojem času imel večkrat težave s cerkvenimi oblastmi, ker so le-te smatrale vsebino njegovih iger za pohujšljivo. Tudi na Kostanjah nas „cerkvena oblast“ ni ravno podpirala pri pripravah za igro. Podpora nekaterih Nemcev se je pa omejila na sporočilo po telefonu „da so dile za trugvo že pripravljene“ in „da obnove slovenskega pasijona na Kostanjah ne bomo doživeli“.

Vse te ovire so nas pa le spodbujale k resnemu delu in nam pomagale, da se je razvila med igralci izredno dobra skupnost. Na binško soboto pa je bilo končno tako daleč: po petdesetih letih smo zaigrali spet Drabosnjakov Pasijon na Kostanjah. Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, se je za naše razmere zbralo lepo število ljudi, ki so z zanimanjem poslušali verzve v domačem narečju. Motilo je samo to, da so se fotografi sprehajali po odru, kot da bi bili integrirani v igro.

Na binško nedeljo pa je za Kostanjčane sledil višek. Zbralo se je nad 1000 ljudi, ki so s tako vnmemo sledili prikazu Kristusovega trpljenja in njegove smrti, da smo bili igralci sami pretreseni. Omeniti še hočem, da je stala večina igralcev prvič na odru, da nobeden ni profesionalen, da je vsak svojo vlogo podal, kot je pač najbolje mogel.

Po mnenju publike se nam je posrečilo občuteno podati Kristusov pasijon navsezadnje tudi zato, ker smo v Kristusovem križevem potu našli mnogo potez lastnega križevga pota na Kostanjah.

Monika Zeichen

zadonela pesem, SPD „Zarja“ pa je ponovilo povabilo gostiteljem, da obiščejo Železno Kaplo. Goto vo pa ne bo ostalo le pri tem, saj so prizadeti izrazili željo po trajnih srečanjih.

Za SPZ se je Koroškega večera udeležil dr. Janko Malle. Omeniti je še treba, da je celoten spored posnel radio Celovec in je o prireditvi poročal pred in po tem kulturnem dogodku. Pravtako mu je precej prostora namenil gornjekoroški časopis „Oberkärntner Nachrichten“.

Želeti bi bilo, da se sredstva javnega obveščanja ter občina tako aktivno vključijo tudi ob povratnem srečanju v Železni Kapli.

M. T.

Gojenci Dijaškega doma vabijo na ZAKLJUČNO DOMSKO PRIREDITEV

Slovenskega šolskega društva v Tarviser Straži 16. Prireditev bo v torek, dne 29. junija 1982, ob 20.30 uri v prostorih doma. V skromno odmerjenem prostem času so gojenci nastudirali spored ob zaključku šolskega leta in z veseljem pričakujejo obisk staršev in prijateljev, ki jim bodo z obiskom dali priznanje za njihov trud.

Slovenski klubaši na srečanju ob tridesetletnici Kluba koroških študentov

Ob tridesetletnem jubileju svojega obstanka je Klub koroških študentov v Ljubljani organiziral 10. in 11. 6. dvodnevno srečanje s predstavniki vseh treh slovenskih študentskih klubov z Dunaja, Gradca in Celovca.

Klub koroških študentov so ustanovili študentje iz vseh koroških občin z namenom krepiti vezi med študenti onstran in tostran meje. Danes vključuje klub okrog 500 študentov iz koroške regije. Po svoji strukturi je organiziran po sekcijah — v kulturno, športno, politično. Predstavniki kluba so naglasili, da je bilo delovanje včasih manj, včasih pa bolj uspešno. Ponošni pa so tudi na lastne prostore v študentskem naselju, kjer se srečavajo in ki je predpogoj za uspešno delovanje.

Po prihodu nas je v klubskih prostorih pozdravil predsednik KKS Simon Pori. Nato smo se podali v ljubljanski magistrat, kjer so nas sprejeli predstavniki mestne skupščine. Predsednica mestne konference SZDL Nuša Kraševan nas je seznanila z družbenopolitično in gospodarsko ureditvijo Ljubljane. Po kosilu smo obiskali Inštitut za narodnostna vprašanja, kjer so nas sprejeli sodelavci in vodja te ustanove Silvo Devetak. Seznanil nas je z načrti in delom te institucije, ki je bila ustanovljena leta 1948, bavi se predvsem s problemi slovenskih manjšin izven matičnega naroda ter mednarodnimi odnosi v Jugoslaviji sami. Poleg tega se ukvarjajo s človeškimi pravicami znotraj OZN, predvsem kar se tiče zaščite in

MATURA NA SLOVENSKI GIMNAZIJI

V ponedeljek in torek so k ustni maturi na Zvezni gimnaziji za Slovence nastopili dijaki 8.a razreda (razrednik prof. dr. Janez Polanc). Od 28 dijakov, ki so nastopili k pisni maturi, je bilo pripuščeno 27 k ustni maturi. Od teh je zaključilo 26 dijakov maturi z uspehom.

Z odličnim uspehom sta maturirali Arneitz Martina in Kristof Marija, z dobrim uspehom pa Hrovath Marija, Kaiser Alojz, Kelih Marija, Gressl Hannes, Novak Peter, Kristof Gabriela, Opetnik Jurij in Rogi Franc.

Uspehov 8.b razreda (razredničarka mag. Ivana Kampuš), v katerem je nastopilo v sredo in četrtek k ustni maturi 25 dijakov, ob zaključku redakcije še nismo poznali. O njih bomo poročali v naslednji številki.

pravice manjšin. Inštitut izdaja tudi revijo „Razprave in gradivo“, ki izhaja vsaj enkrat na leto.

Po ogledu zelo impozantnega kulturnega doma imenovanega po Ivanu Cankarju, je sledila zvečer kulturna akademija v mali dvorani študentskega naselja. Ob številni udeležbi je univ. prof. dr. Bogo Grafenauer v svojem pozdravnem govoru želel, da postane tako srečanje tradicionalno, služi pa naj tudi zblizevanju.

Po akademiji smo imeli družaben večer, ki je potekal v zelo sproščeni atmosferi.

V petek 11. 6. smo se zbrali za okroglo mizo, sodelovala sta tudi znana slovenska zgodovinarja univ. prof. dr. Bogo Grafenauer in Fran Zwitter, predstavnik slovenskega Penkluba Bogdan Pogačnik, zastopnik ZSO dr. Janko Malle in drugi. Po poročilih predstavnikov vseh štirih klubov o lastni dejavnosti smo razpravljali o možnostih zaposlovanja absolventov, o kadrovanju in poklicnem usmerjanju pri nas na Koroškem, o študijskih usmeritvah med koroškimi študenti in njenimi vzroki. Govorili smo tudi o štipendiranju ter priznavanju diplom na osnovi sporazuma med Avstrijo in Jugoslavijo, o vzrokih padanja nivoja na univerzah, sprotnem študiju, študijskih načrtih, o reformah itd.

Na zaključku srečanja, smo si želeli, da bi postalo takšno srečanje po možnostih tradicionalno.

Mirko Stukelj

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA vabi na

koncert

moškega zbora „Triglav“ iz Sydneya v Avstraliji

v četrtek 24. junija 1982 ob 19.30 uri v srednji dvorani Doma glasbe v Celovcu

Moški zbor „Triglav“ je bil ustanovljen leta 1975 in letos prihaja prvič v Evropo in v bližno domovino, kjer se bo na enotedenski turneji predstavil domačemu občinstvu

Boj Slovencev v Kanalski dolini za narodni obstoj

Med grozljivimi betonskimi mostovi, nadvozi in podvozi, zidovji in gradbišči leži še nekaj naselij s slovenskim prebivalstvom. Blizu znane romarske poti na višarje je razlašanje in odkupovanje kmečke zemlje za turistične in cestne gradnje zadobilo takšne razsežnosti, da se ne spreminja samo lepi naravni ambient Kanalske doline, marveč se raznarodovanje v nekdanje pretežno slovenskih vaseh Žabnice, Ovcja vas in Ukve stopnjuje do tiste zaskrbljive meje, ko se začneja utapljati lastna identiteta slovenskega prebivalstva. Nova hitra avtomobilska cesta, žičnice, hoteli in vikendi Italijanov kompletirajo naraščajoče probleme domačinov. V Žabnicah, po italijansko Camporosso, je nastalo dodatno naselje Camporosso II, kamor so se naselili sami delavci iz Italijanskega juga.

rejši med 11 in 15 let. Slovensko glasbeno šolo v Ukvah obiskuje 25 učencev. Učitelji za klavir, harmoniko in kitaro prihajajo enkrat na teden z Jesenic, dva učitelja pa skrbita za redne vaje folklorne skupine. Le dosežki torej, ki dajejo optimizma in obetajo, da bodo domačini polagoma našli pot k skorajda že izgubljeni narodni identiteti.

To je pokazala tudi nedeljska prireditelja ob zaključku letošnjega tečaja slovenščine in glasbene šole v Ukvah. Domače prosvetno društvo „Lepi vrh“ je pripravilo prijetno kulturno popoldne, učenci glasbene šole so zaigrali nekaj lepih slovenskih melodij, z igro „Sneguljčica“ pa so pokazali, kako se je poleg šolskih obveznosti s pridom in trudom mogoče naučiti slovenskega jezika. Predstavila se je tudi folklorna skupina iz Ukev, program pa so popestrili še klarinetisti glasbene matice iz Trsta, pevci gimnazije iz Maribora in tamburaši iz Hodiš. Poleg Ziljanov iz bližnje sosesčine so se prireditve udeležili tudi predstavniki koroških Slovencev, zastopniki NSKS, ZSO in SPZ.

Nenazadnje je prav nedeljska prireditelja pokazala, da je v Kanalski

Zaradi pomanjkanja prostora v tej številki nismo mogli upoštevati vseh prispevkov, zato jih bomo objavili prihodnjič.

Prosimo za razumevanje.

Uredništvo

dolini kljub vsem težavam le možno delati v prid obstoju kanalskih Slovencev. Problem odmaknjenosti in zaprtosti tega prostora in s tem povezana močna izolacija prebivalstva naj bi tudi med nami privedla do razmišljanja, kako bi zaradi naših neposredne bližine mogli vzpostaviti trajne vezi s Slovenci in tem kraju in jim pomagati, kjer to le zmoremo. Morda bi tovrstne pobude bile koristne za boljše sporazumevanje, predvsem pa za obujanje slovenskega narodnega življenja ob prepihu slovenskih, italijanskih in nemških poti.

Piše Janez Weiss

Potovanje skozi pet dežel

Vrnili smo se spet v Švico in se peljali ob obali bodenskega jezera do Hochtsta, kjer smo prestopili švicarsko-avstrijsko mejo. Tam se je pred par tedni podrl most v gradnji in pokopal dva delavca pod seboj. Naša pot v Avstriji je bila samo kratka. Kmalu smo dosegli nemško mejo in se peljali v Allgäu, v planinski svet južne Nemčije. Vozili smo se po živinorejski pokrajini, skoraj 1000 m visoko, do Immenstadta, kjer nas je čakala večerja in prenočišče. Na obronkih gora je ležal še sneg. Po izvrstni večerji smo posedeli še dalj časa skupaj in se prijetju in pijači prav dobro imeli. Četrty dan našega potovanja je bila nedelja in smo malo dalje ležali. Pot smo nadaljevali skozi doline bavarskih kraljevih gradov. Tam smo si ogledali grad Hohenschwangau, ki je bil zidan že v 12. stoletju, v Napoleonskih vojnah razrušen in v letih 1832 do 36 renoviran. V lepo poslikanih in umetniško opremljenih sobanah je nakopičeno nebroj dragocenosti in krasnega pohištva. Grad stoji na visoki skali, od koder je krasen razgled na okolico, posebno lepo se vidi sosednji grad Neuschwanstein, ki je menda še lepši, a težje dostopen. Ker je bil nekaterim sopotnikom že obisk tega gradu prenaporen, nismo več šli na sosednji grad. Nadaljevali smo vožnjo mimo Starnbergersee in Münchena v Dachau. Od nekdanjih 34 barak kaceta, stoji še dve. V nekdanjem gospodarskem posloppju se nahaja muzej. Tudi plinske celice ter dva krematorija s šestimi pečmi za sežiganje mrličev je mogoče videti. Naš sopotnik Ivan Merva, ki je bil sam jetnik tega ta-

osnovni šoli „Scoula elementare“ namesto v cerkvi pa imajo kulturne nastope v šolski telovadnici.

Pouk slovenščine obiskuje 20 učencev. Vsak ponedeljek se od 14. do 17. ure učijo slovnice, branja in pisanja. Sestajajo se v dveh skupinah, mlajši med 6 in 11 let, sta-

bila Avstrija priključena Nemčiji, sta bila oba študenta na avstrijskih univerzah. Ker nista bila pripravljena vstopiti v NSDAP, jima je bil nadaljnji študij onemogočen. Emigrirala sta v Jugoslavijo. Dr. Stanko Jelen je ravno štirinajst dni pred napadom Hitlerja na Jugoslavijo z diplomom zaključil svoj študij medicine. Dr. Tone Jelen pa še ni do-

bila Avstrija priključena Nemčiji, sta bila oba študenta na avstrijskih univerzah. Ker nista bila pripravljena vstopiti v NSDAP, jima je bil nadaljnji študij onemogočen. Emigrirala sta v Jugoslavijo. Dr. Stanko Jelen je ravno štirinajst dni pred napadom Hitlerja na Jugoslavijo z diplomom zaključil svoj študij medicine. Dr. Tone Jelen pa še ni do-

študiral. Po neizglednem begu križem Jugoslavije sta padla v roke Gestapu in bila obsojena na 10 let prisilnega dela. Dramatično je bilo njuno srečanje v gestapovskem zaporu v Celovcu s tistimi Selani, ki so bili pozneje obglavljeni na Du-

naju. Po obsodbi so jiju poslali v kaznilnico Bernau, kjer sta morala pri nezadostni hrani, opravljati težaško delo, pridobivljanja šote. Pozneje so dr. Stanka Jelena dodelili ekipi, ki je morala v stalni življenjski nevarnosti popravljati železniške tire, ki so jih razbile bombe. Konec vojne je dočakal v Donauwörthu. Dr. Tone Jelen pa je dočakal konec vojne v kaznilnici Stein an der Donau in je samo slučajno ohranil življenje pri esesovskem pokolu, zadnje dni pred koncem vojne. Tedaj je izgubil življenje Užnikov oče iz

je prečrtalo naše načrte. Po daljši ogledni vožnji po mestu Salzburg, smo se odpočili v kavarni.

Naša nadaljnja pot nas je vodila mimo Wolfgangsee do Ischla, kjer smo se spet ustavili. Večina si je ogledala cesarjevo vilo. Ogled je bil prvi izlet v novejšo zgodovino, videli pa smo tudi impozantno razstavo lovskih trofejev. Oprema vile je bila bolj skromna, posebno cesarjeva spalnica je bila zelo preprosta. Videli pa smo tudi impozantno razstavo napisal cesar svoj manifest narodom in s tem napovedal Srbiji vojno. S tem podpisom je podpisal tudi smrtno obsodbo 52 milijonske Avstro-Ogrske monarhije. Gospodarsko zelo močna država (imela je od naravnih bogastev do zelo močno razvite industrije vse pogoje za blagostanje) je bila politično destabilizirana, ker je vladala manjšina nad večino. Šest milijonov Nemcev in šest milijonov Madžarov je imelo absolutno nadvlado nad ostalimi štiridesetimi milijoni drugih narodov in narodnosti. Tako je leta 1918 prišlo do razsula te mogočne države, ki bi bila lahko model združene Evrope, če bi bili vsi narodi enakopravni.

Naša pot smo nadaljevali preko Liezena, mimo Rottenmanna, kjer smo videli dve veliki tovarni „Bauknecht“, ki je prišla v stečaj, preko Triebenskih Tur proti Koroški.

Naša zadnja postaja je bil Hirt, kjer so nam postregli z dobrim pivom in bolj hladnim golažem. Ob sedmi uri smo dosegli Celovec, tam smo se srčno poslovili od Podjunčanov in sopotnikov iz okolice Celovca.

Srečno smo zaključili naše nadvse zanimivo potovanje, posebna zahvala gre našemu izvrstnemu soferju Hanziju, ki nas je tako varno vozil skozi pet držav in še več mejnih prehodov.

Slovensko prosvetno društvo „Danica“ v Senvidu v Podjuni vabi na

SLAVNOSTNO PRIREDITEV

70 let pevskega zbora Danica

v nedeljo 27. junija 1982 ob 14.30 uri v kulturnem domu „Danica“ v Senprimozu.

Nastopajo:

mešani pevski zbor SPD „Danica“
mlajši mladinski pevski zbor SPD „Danica“
moški pevski zbor SPD „Vinko Poljanec“ iz Skocijana
moški pevski zbor SPD „Trta“ iz Žitare vasi
mešani pevski zbor KUD „Svoboda“ Šoštanj
moški pevski zbor KUD „Skladatelj Ivapvec“ Šentjur
pevski zbor DPD „Svoboda“ iz Zreč

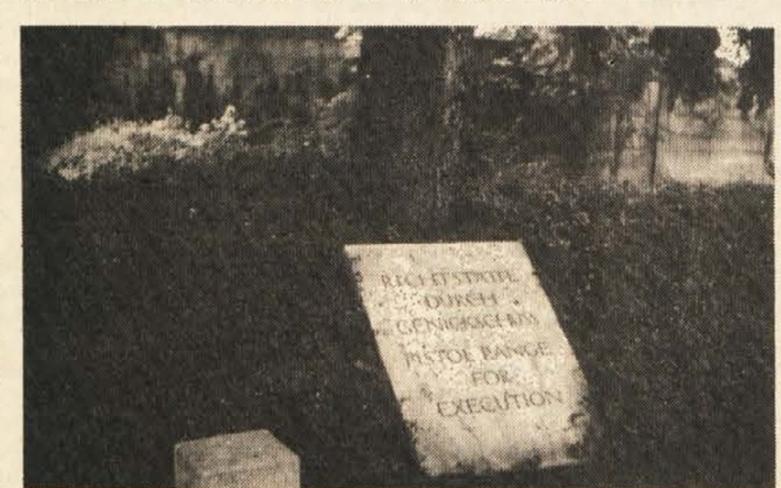
MoPZ „Triglav“ iz Avstralije bo gostoval v Celovcu

Slovenska prosvetna zveza bo v četrtek 24. junija priredila v srednji dvorani Doma glasbe koncert moškega zbora „Triglav“ iz Sydneya v Avstraliji. Tu gre za pevski zbor, ki so ga ustanovili slovenski izseljenci v Avstraliji. Kako je nastal in kako deluje pa nas bo seznanil naslednji prispevek:

Slovenski klub „Triglav“ v Sydneyu je bil ustanovljen leta 1971. Kmalu je klub kupil svoje zemljišče in postavil provizorične prostore, kjer se je odvijalo kulturno in zabavno življenje članov. Med ustanovnimi člani društva je bil tudi Boro Šedelbauer, ki je imel za sabo že bogato glasbeno tradicijo. Ob najrazličnejših prireditvah je s prijatelji zapel in tako je počasi zorela ideja o ustanovitvi pevskega zbora. Ob gostovanju Slovenskega okteta v Avstraliji leta 1975 se je skupina opogumila in ustanovila moški pevski zbor „Triglav“. Pevodjaja Boro Šedelbauer je imel v začetku veliko težav. Požrtvovalno je doma študiral pesmi, v društvenih prostorih pa vadil pevce, ki so mu vdano sledili, tako da uspeh ni izostal. Že po nekaj mesecih je zbor nastopil na triglavski prireditvi, kjer je bil sprejet z velikim zadovoljstvom in ponosom. Člani društva „Triglav“ so daleč od rodne domovine uživali v slovenski pesmi, zbor je pa spodbujen s prvimi uspehom, s še večjim elanom izpopolnjeval svoj repertoar. Poslej ni bilo več slovenske prireditve, da je ne bi bil zbor dopolnil s svojim nastopom.

Najpomembnejši nastopi zbora pa so bili: v okviru Cankarjevega tedna ob odkritju spomenika pisatelju na Slovenskem klubu „Triglav“, nastop na proslavi ob odkritju spomenika dr. Francetu Prešernu v Slovenskem društvu v Sydneyu, nastop v veliki mestni dvorani pri Slovenskem društvu „Planica“ v Wollongongu pri Sydneyu, na proslavah ob dnevu republike pred 1.000 poslušalci. Krona vseh nastopov pa je bila predstavitev zbora sydneyskemu občinstvu ob priliki Kulturnega festivala v svetovno znani Sydney Opera Hous pred 2.400-glavo množico, kjer je zbor prav tako kot na vseh prireditvah, požel veliko priznanj. 5. avgusta 1980, ob 5-letnici zbora je proslavil svoj jubilej s samostojnim koncertom za slovesko publiko in predstavnike avstralskega političnega in kulturnega življenja.

Sedaj prihaja ta zbor prvič v svojo rodno domovino, da se na enotedenski koncertni turneji, s sodelovanjem na šentviškem taboru pevskega zbora in z nastopom v Cankarjevem domu v Ljubljani predstavi tudi domačemu občinstvu.

Ta spomska plošča je v prvih letih po drugi svetovni vojni spominjala na kraj, kjer so ubijali jetnike s strelom v tilnik. Žal tega obeležja ni več.

Sel. Njun oče je kot izseljenec umrl v taborišču Hesselberg.

Ob pripovedovanju bratov Jelen smo se bližali avstrijski meji. V Salzburgu smo si hoteli ogledati „Hellbrunner Wasserspiele“ ter grad in vrtove Mirabell. Močno deževje nam

Levičnost ni razvada

Katera roka je prava roka? Tako sprašujemo otroka in zahtevamo, da nam pokaže desnico. Kaj pa, če pokaže levico, ker s to roko lažje je, riše in piše? Kaj, če tudi skače lažje po levi nogi, če pri nogometu vselej brčne žogo z levo nogo? Če je tako, potem imamo v družini levičarja. Vedeti moramo, da bo imel tak otrok težave na gosto posejane, edina prednost, ki jo sme pričakovati, je ta, da se bo v športu zaradi levičarstva odrezal bolje od vrstnikov. In tolažba: mnogi slavni umetniki in veliki ljudje so bili levičarji.

Kdaj opazimo, da je otrok levičen? Običajno takrat, ko začne na veliko barvati in risati, torej v starosti treh let. Tudi pri jedi ga le težko prepričamo, da je treba držati žlico v desnici. Neki starši pripovedujejo: „Do tretjega leta je bil naš Miha desničar, vsaj zdelo se nam je tako. Potem pa je začel vse pogosteje uporabljati levico. Mislili smo, da dela to zato, ker sedi pri mizi nasproti svojemu bratu in ga posnema: kar vzame brat v desnico, vzame Miha v levico. Pa ni bilo samo to, kmalu se je pokazalo, da tudi raje uporablja levo nogo in da se njegovo levičarstvo vse bolj utrjuje.“

Starši ki opazijo, da je otrok levičen, so zaskrbljeni. Ne zato, ker bi bilo z otrokom kaj narobe, ampak ker vedo, da se bodo začele težave z vstopom v šolo. Otroku ne bo mogel tako lepo in tako hitro pisati kot desničarji, zaradi takšnih neuspehov pa lahko doživi pretres in izgubi veselje do šole.

Naš svet je prilagojen desničarjem, čeprav se tega niti ne zavedamo, dokler sami ne poskusimo česa opraviti v levico.

Škarje so uporabne le, če jih držimo v desnici, z levico jih namreč primemo tako, da slabo režejo. Tudi čisto navaden šilček je le za desničarje: če ga prime v roke levičar, mora vrteti svinčnik proti sebi, ko ga šili.

Pri majhnih otrocih se valj na risbah dim iz dimnikov v desno, če so desničarji, in v levo, če so levičarji. Ko začnejo pisati prve črke, je pisava sprva zrcalna in popačena. Med levičarji je večji odstotek legastenikov (otroci, ki jim dela branje težave) kot med otroki, ki uporabljajo desnico.

S svinčnikom lahko pišejo levičarji in desničarji enako spretno. Nalivno pero pa je namenjeno desničarjem – levičar si bo pri pisanju sproti razmazal črke.

Otroci so spretni, pa kmalu najdejo način, kako pisati, da niso sami sebi v napoto. Pišejo od zgoraj navzdol, kar pa je dokaj naporno, saj morajo držati roko v kotu 90 stopinj. Pišejo počasneje kot desničarji in sploh ne tako lično.

Če želijo levični otroci plesti ali kvačkati ali šivati, jim bo šlo to težko od rok. In ko jim želimo pokazati, kako naj se lotijo dela, bomo zadeli ob hudo oviro: naj sedemo pred ogledalo, da bomo pokazali zapleteno zaporedje gibov? Ali je bolje, da

Na preprostem kuhalniku in brez zamudnih priprav, v navadni ponvi in brez posebnega kuharskega znanja, pripravimo okusne jedi, na primer omeleto iz jajc in krompirja, na hitro popečene zarebrnice, carski praženec z jabolki, rahlo omeleto s sadnim nadevom, palačinke, ki jih nazadnje prelijemo z vročim rumom in flambiramo. Izbira je velika, receptov za hitro pripravo jedi v ponvi še ne manjka.

Pa še nekaj nasvetov: Ko pečemo v ponvi meso, naj zrezki ali zarebrnice ne bodo težji od 100 do 300 g. Le tako se meso dobro in na hitro prepeče. Meso najprej zapečemo v zelo vroči maščobi, nato pa plamen zmanjšamo in pečemo meso do konca pri zmerni, srednji temperaturi.

Kako preskusimo, ali je meso pečeno? Poptlačimo ga s hrbtno stranjo vilic. Če je mehko, je v notranjosti še rdeče in krvavo. Če se pod pritiskom vda, vendar se takoj spet izboči, je v sredini še rožnato. Če pa je na pritisk čvrsto, je prepečeno.

Meso, ki ga pečemo v ponvi, solimo šele takrat, ko je že pečeno. Sočnejše bo in mehkejše.

Kako vemo, kdaj je maščoba v ponvi primerno vroča? Ponev nagnemo, če ostanejo za

Drobni nasveti

■ Jajca se v toplih dneh ne pokvarijo, če jih hranite v soli.

■ Klobase nam pri kuhi ali pečenju ne bodo popokale, če jih pred kuhanjem ali pečenjem položimo v vrelo vodo.

sedemo otroku nasproti. Ne prvo ne drugo ne pomagata. Dela se moramo lotiti z levico, in šele pri tem opazimo, kako nemočna je naša „nedesna“ roka.

Kakor rečeno, samo pri športu imajo levičarji prednost. Njihovi nasprotniki niso pripravljani na žogo, ki prihaja z „napačne“ strani, zato so levičarji dobri nogometaši in košarkarji, v namiznem tenisu pa sploh dosegajo velike uspehe. Desna roka – lepa roka, so učile naše babice in mislile, da lahko levičarja odvadijo njegove razvade. Pa sploh ne gre za razvado.

Znanstveniki so ugotovili, da so otroci že pri 16 mesecih bodisi desničarji ali levičarji. Teorija, da so otroci do petega leta enako spretni z obema rokama in da se šele po tej starosti razvije desničarstvo oziroma levičarstvo, ne drži.

Kako pomagamo levičnemu otroku?

■ V šoli naj levičar sedi na levem sedežu v vrsti. Najbolje je, če sedita dva levičarja skupaj.

■ Ko nameščamo svetilko nad pisalno mizo, pazimo, da pada svetloba z desne.

■ Zvezek naj ima levičar pred seboj poševno, približno v kotu 30 stopinj.

■ V tujini so na prodajnalnicah za levičarje, ki so otroku v veliko pomoč, ko se uči pisati.

Razne jedi in ponve

maščobo, ki odteče, progaste sledi na dnu, je vročina prava.

Pečeno meso poberemo iz ponve, v ponev pa nalijemo malo vode, juhe, smetane ali vina. Na hitro prevremo. Dobimo omako, ki jo prelijemo čez meso. Lahko jo začnimo s sesekljanimi dišavnimi zelišči.

FLAMBIRANE PALAČINKE

Za 4 osebe potrebujemo: 3 jajca, 200 g moke, 3 žlice mleka, 3 žlice mineralne vode, 3 žlice masla ali margarine, 2 žlici rozin, 2 žlici ruma, 1 rumenjaki, 2 žlici sesekljanih ali grobo mletih mandljev, 2 žlici sladkorja, 3 žlice smetane, 300 g skute, 1 žlico sladkorja v prahu, 4 žlice močnega ruma.

Tri rumenjake gladko razmešamo z mlekom, mineralno vodo in moko. Testo pustimo stati 15 minut. Medtem pripravimo nadev: gladko razmešamo skuto in smetano. Posebej razmešamo sladkor in en rumenjaki, dodamo v rum namočene rozine, mlete mandlje in nazadnje še skuto.

Iz treh beljakov stepemo sneg in ga vmešamo v testo za palačinke. V ponci segreje maslo ali margarino, spečemo 4 tanke, velike palačinke. Na vsako palačinko namažemo četrtino skutinega nadeva. Palačinke zvijemo in zložimo v ogreto ponev. Pokapljamo jih z rumom, ki smo ga sregreli v zametki nad plamenom sveče ali nad plinskimi gorilnikom na štedilniku.

Palačinke prinesemo v ponvi na mizo in takoj prižgemo. Ko rum dogori, potresemo palačinke s sladkorjem in prahu. Ponudimo jih za slovesnejši poobede.

POLNJENE PEČENICE S SIROM

Za 4 osebe potrebujemo: 4 pečenice po 150 g. Za nadev: šopek peteršilja, 1 do 2 žlički gorčice, 2 rezini gauda (približno 60 g). Razen tega: 4 tanke, dolge rezine slanine (120 g), 1 žlica olja.

Pečenice na hitro prevremo. Poberemo jih iz kozice in obrišemo s prtičem do suhga. Nato jih z ostrim nožem zarezemo po dolžini. Pečenice ne smemo popolnoma prerezati. Sesekljamo peteršilj. Prerezano notranjost pečenic namažemo z gorčico, na gorčico potresemo peteršilj, v pečeno pa nato vložimo na pramene narezan sir. Pečenico stisnemo, ovijemo jo z rezino slanine, slanino spnemo z zobobrcem.

V ponvi segreje olje. Ko je močno vroče, zmanjšamo plamen, v ponev pa položimo pečenice. Z vseh strani jih rjavo zapečemo. Ko so pečene, jih zložimo na ogret pladenj. Za prilogo pripravimo krompir v kosih in solato iz kislega zelja.

Na osebo: 3360 joulov (800 kalorij). Nasvet: pečenice bodo še posebno hrustljavo zapečene, če jih premažemo z zgoščenim mlekom in potresemo z malo moke.

ZREZKI IZ MLETEGA MESA

Za 4 osebe potrebujemo: Za zrezke: 1 žemlja, 1 majhno čebulo, 500 g mlete govedine, 1 jajce, sol, poper, strok česna, 1 žlica sesekljane peteršilja. Razen tega: 4 žlice olja, 150 g kumare (sveže ali kisle), 100 g zelenjavnega sirnega namaza, nekaj vejic peteršilja.

Zemljo namočimo v vodi, dobro jo iztisnemo in nato nadrobimo. Čebulo olupimo in sesekljamo. V skledo damo mleto meso, sesekljano čebulo, strt strok česna, jajce in začimbe. Z ročnim električnim mešalcem ali z rokami gnetemo sestavine, da dobimo enotno mešanico. Iz te mešanice oblikujemo z mokrimi rokami 6 do 8 enako velikih kroglic, sploščimo jih v zrezke in zložimo na mokro lesen desk, da se ne primejo podlage.

V ponvi segreje olje, ko je vroče, zmanjšamo plamen. V ponev damo zrezke in jih pe-

Zeličar Zmago Jelinič je na svojem študijskem delu v predelavi zelišč za zdravilne namene dosegel vidne uspehe. Tako izdeluje razna mazila in kapljice kot na primer mazilo za sklepe (revmatične obolenosti), mazilo proti gubam, mazilo za noge (proti utrujenosti nog in proti krčnim žilam), kapljice za oči, kapljice za pomiritev, ustno vodo proti parazitom itd. Zdravila dobite na naslov:

Zmago Jelinič

Zbiranje in predelava zdravilnih zelišč
YU-61000 Ljubljana, Močnikova 1

čemo toliko časa, da so na spodnji strani zlato rjavo, hrustljivo zapečeni. Obrnemo jih z lopatko in spečemo še z druge strani. Skupno pečemo zrezke približno 8 minut.

Medtem olupimo svežo kumaro in jo narežemo na centimeter debele rezine.

Na vsak zrezek položimo rezino kumare, na kumaro damo žličko sirnega namaza. Potresemo s sesekljanim peteršiljem, pečemo še 1 minuto, nato pa ponudimo s kruhom in solato.

Na osebo: 1930 joulov (460 kalorij).

KMEČKA OMLETA

Za 4 osebe potrebujemo: 200 g kuhanega krompirja, 100 g slanine, 1 čebulo, žlica sesekljane peteršilja, sol, poper, 8 jajc, malo ali margarina.

Kuhani krompir olupimo, prav tako čebulo. Oboje narežemo na zelo tanke rezine. V ponvi segreje maslo ali margarino, na maščobi scvremo na kocke narezano slanino. Dodamo krompir in čebulo in premažemo, da se vse skupaj zlato zapeče. Za omeleto razvrkljamo po 2 jajci in malo soli. V drugi ponvi segreje malo masla ali margarine, na maščobo zlijemo razvrkljani jajci, na jajca damo četrtino praženega krompirja s čebulo in ga lepo porazdelimo.

Pečemo, da jajca zakrknajo, ponev pri tem malo nagnemo, da tekoča jajčna zmes odteče na rob in se zapeče, zapečena jajca pa potisnemo z lopatko proti sredini ponve. Ko je omeleta na spodnji strani zapečena, jo potresemo s sesekljanim peteršiljem, preganemo jo na polovico in preložimo na krožnik. Spečemo še tri takšne omele. Ponudimo jih z zeleno solato.

KURETINA IN JETRA V PONVI

Za 4 osebe potrebujemo: 500 g piščančjega belega mesa, 375 g mladih govejih jeter, 1 kozarec vermuta, 150 ccm sladke smetane 3 strok česna, 20 g masla ali margarine, poper, 2 žlički suhe bazilike, šopek peteršilja.

Piščančje meso in jetra narežemo na večje kocke (2 cm). Zmešamo vermut in smetano. Česen olupimo in narežemo na tanke rezine.

V ponvi segreje maslo ali margarino, na maščobi prepražimo najprej piščančje meso. Ko porjavi, dodamo še narezana jetra. Mešamo in pražimo, da se tudi jetra zapečejo (vse mora potekati zelo hitro), nato zalijemo s smetano in vermutom. Na precej močnem plamenu in med mešanjem kuhamo, da tekočina povre. Potresemo s sesekljanim česnom, solimo in popramo. Ponev odstavimo s štedilnika. Vmešamo baziliko in sesekljan peteršilj, počakamo 1 minuto, da se okusi prepojijo, nato jed takoj ponudimo. Jed je zelo hitro pripravljena, zato že prej pripravimo tudi prilogo (rezance z maslom ali dušen riž) in solato. Če pražimo jetra samo minuto predolgo, postanejo trda. Potem si pomagamo tako, da ponev pokrijemo in dušimo jed še 15 minut. Vendar ne bo več tako okusna, kot če jo na hitro spečemo v 8 minutah. Če narežemo meso in jetra na kot mezinca debele koščke, pa je jed gotova še prej, v 5 minutah.

IZ PREDAVANJA NA
MEDNARODNI INFORMACIJSKI KONFERENCI ŽENSK
V CELOVCU:

Izobraževanje, poklicno usmerjanje in zaposlovanje

Na informacijski konferenci žensk treh dežel 14. maja t. l., je predavala o izobraževanju, poklicnem usmerjanju in zaposlovanju študentka pedagogike in odbornica Zveze sloveskih žena, Marija Jurič. Danes objavljamo samo nekaj odlomkov iz predavanja, ki so ga na srečanju razdelili udeleženkam tudi v razmnoženi obliki.

V svojem uvodu je predavateljica navezala na svetovno konferenco žena leta 1975 v Mehiki. Tam so ženske sprejele svetovni akcijski načrt za dekada žensk Združenih narodov pod geslom „Enakopravnost – razvoj – mir 1976–1985“. Juričeva pravi: „Ta akcijski načrt vsebuje praktična navodila vladam in mednarodnim organizacijam za odstranitev neenakopravnosti žensk in za njihovo aktivno udeležbo v političnem, gospodarskem in družbenem življenju. Načela, ki so bila sprejeta na tej konferenci, so še danes enako pomembna in so tudi temeljna podlaga za delovanje v tem desetletju žensk.“

Leta 1980 so ženske v Kopenhagenu ocenjevale razvoj v prvih petih letih in prišle do zaključka, da kljub nekaterim formalnim in fiktivnim spremembam, ni bilo bistvenih sprememb v korist ženske. V mnogih deželah se je položaj žensk celo poslabšal. Tako poslabšanje položaja ocenjuje tudi kot posledico sedanje svetovne gospodarske krize.

V svojem predavanju je ocenila tudi izobrazbo ženske

v Avstriji. Opisala je, koliko žensk je do leta 1970 imelo v Avstriji osnovnošolsko izobrazbo, in koliko srednje in visokošolsko izobrazbo, univerze in visoke šole. Kljub nekako pozitivnemu izobraževalnemu trendu ugotavlja, da ženske večinoma ne dobijo svoji izobrazbi ustrezajoče zaposlitve, seveda so pri tem ženske iz višjih slojev nekoliko na boljšem. Nadalje obravnava izobraževanje ženske na Koroškem s posebnim ozirom na južno Koroško, kjer zaostaja izobrazbena struktura za koroškim povprečjem, ta pa spet za avstrijskim.

Po kratkem opisu splošnega šolskega položaja koroških Slovencev je orisala zapostavljanje žena v poklicu v avstrijskem merilu. Nato pa je še na kratko karakterizirala zaposlovanje na Koroškem s posebnim ozirom na južno Koroško:

„Da bi strukturo zaposlenih žensk na Koroškem lahko boljše karakterizirali, moramo upoštevati nekaj dejavnikov. Koroška je le slabo industrializirana zvezna dežela. Glede na strukturo delovnega prebivalstva zaznamujemo tu mnogo višji delež kmetijstva. Še očitnejša postane razlika, če primerjamo Koroško in južno Koroško.“

Samo na južnem Koroškem je bilo leta 1977 23,6 % delovnega prebivalstva zaposlenega v kmetijstvu (na celotnem Koroškem 14 %), 26,1 % v obrti in industriji (na Koroškem 25,7 %), 14 % v stavbarstvu (na Koroškem 11,9 odstotka) in 10 % v gostinstvu. V gostinstvu so ženske močno nadpovprečno zastopane (vsi podatki so iz študije IFES-a o južni Koroški).

Že samo iz te razčlenitve je razvidno; da velik delež zaposlenih na južnem Koroškem dela v poklicih, ki so močno podvrženi sezonskim vplivom, kar mnogokrat pogojuje predvsem zimsko brezposelnost.

Na južnem Koroškem je delež brezposelnih žensk zelo velik. Vzroki tega niso toliko v tradicionalnih pogledih

na zaposlenost žensk, ampak bolj v nezadostni zaposlitveni strukturi na južnem Koroškem. V občinah z večjim deležem delovnih mest, to so predvsem industrijske občine, turistične občine in občine v območju Celovca, je razmerje med ženskimi in moškimi zaposlenimi mnogo bolj izenačeno.

Zvezna dežela Koroška ima po statistiki iz leta 1980 v Avstriji največje število brezposelnih izmed vseh zveznih dežel. Leta 1980 je bilo na Koroškem po uradnih statistikah 4,7 % brezposelnih, od tega 5,6 % žensk in 4,1 % moških. Splošnoavstrijsko povprečje brezposelnih je v tem letu znašalo 1,9 % (od tega 2,3 % žensk in 1,6 % moških).

Slaba gospodarska infrastruktura in nezadostne zaposlitvene možnosti na južnem Koroškem so velik problem tako za nemško govorečo kot tudi za slovensko govorečo žensko. Pravica do dela, ki je ena najbistvenjših človekovih pravic in eden najvažnejših pogojev za ekonomsko neodvisnost in enakopravnost ženske, mnogokrat ni dana.

Kljub temu dejstvu bi rada opozorila še na poseben problem, s katerim se nenehoma soočajo predvsem koroške Slovenke. Slovenska ženska je v svojem delovnem življenju mnogokrat izpostavljena protislovenski drži in asimilacijskemu pritisku. Za Slovenko je to dodatna težka psihična obremenitev, ki se ji mnogokrat le zelo težko postavi po robu, posebno če njena narodnostna zavest ni zadosti zakoreninjena. Mnogokrat je neizogibna prilagoditev vrednostnim predstavam večinskega naroda in s tem asimilacija, če hočejo ženske dobiti za razvoj svoje osebnosti nujno potrebno priznanje in potrdilo.“

Zanimivo predavanje, ki bo v celoti objavljeno tudi v „Mladju“ je Jurič Marija zaključila z ugotovitvijo, da je Avstrija pri uresničevanju enakopravnosti žensk na področju izobraževanja in zaposlovanja dosegla le delne uspehe.

Malo o slovenskih lipah

Lipa, drevo z značilnimi srčastimi listi in dišečimi rumenimi cvetovi, je že od nekdaj znano kot simbol slovenstva. Nekoč so jih sadili predvsem sredi vasi, da so se pod njihovimi širokimi krošnjami zbirali vaški možje, pomodrovali o tem in onem in se pogovorili o pomembnih zadevah, ki so zadevale vso vas. Tudi veselice so prirejali pod lipo (v Zilji je na primer znani "rej pod lipo"), ob večerih pa so vaški fantje tamkaj prepevali narodne pesmi.

Poleg vaških lip rastejo na Slovenskem tudi turške lipe, ki so jih zasadili v času turških vpadov; nase so lipo, s katerimi so označevali

pomembna prometna križišča; lipe rabljeve, ki so jih uporabljali za vešala — kratka: lipe so v slovenski zgodovini opravljale najrazličnejša poslanstva.

Simbolični pomen lipe je izražen tudi v slovenskem grbu, kjer lipo-vo cvetje skupaj z žitnim klasjem ovija drugi simbol slovenstva — Triglav. S pesmijo Davorina Jenka Lipa, ki jo je v Ljubljani 12. decembra 1941 izvedel Maroltov moški pevski zbor, se je začel medvojni kulturni molk, ki ga je proglasila OF. Že skoraj ponarodela pesem o lipi, ki je jeseni izgubila listje, a bo na pomlad znova ozelenela, je poslušalcem upanje, da bo tudi za

slovenski narod spet napočila velika svobodna pomlad.

Pomen, ki so ga nekoč imele lipe v središčih vasi, se je zaradi tehničnega napredka skoraj povsem izgubil, še zmeraj pa nas njihova široka debela in mogočne krošnje spominjajo na čase, dobre in hude, ki jih je preživelo slovensko ljudstvo. Podatke o večini slovenskih lip hrani zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine. Med najzanimivejše lipe na Slovenskem, ki so vredne turistov pozornosti, sodita tudi naslednji dve:

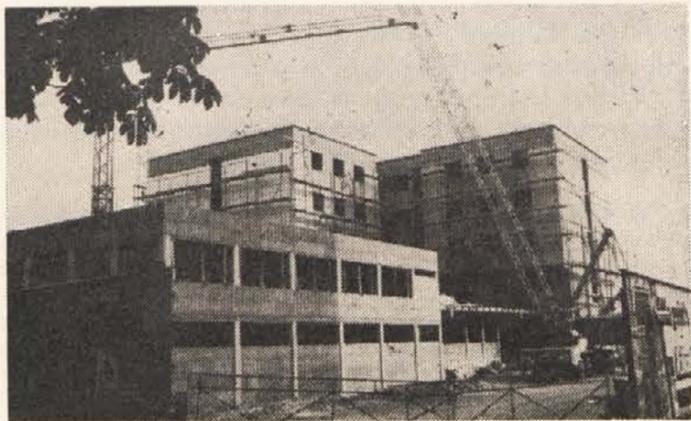
Majevska lipa je največja slovenska lipa, in sicer na Lundravskem vrhu nad Črno na Koroškem pri kmetu Osojniku, po domače Majevniku. Od Črne se je moč pripeljati do domačije z avtom, peš pa je pot dolga poldrugo uro. Pravijo, da je lipa stara že več kot 750 let. Njen obseg je 1104 cm, visoka pa je 24 m. Zrasla je iz več lip, ki so združile svoja debela in tako je nastalo najmočnejše drevo. V širokem, votlemu deblu imajo prostora trije ljudje.

Urkova lipa, ki prav tako spada med največje slovenske lipe, raste na Tolstem vrhu pri Dravogradu. Lastnik je kmet Jože Sekalo, domačiji se po domače reče pri Urku. Lipa ne zaostaja dosti za majevsko lipo, saj ima obseg 660 cm, v višini jo pa celo prekaša, saj je visoka kar 34 metrov. Čeprav so jo zasadili že v času turških vpadov, je še zmeraj dobro ohranjena in ima kar šest vrhov. Dostop do nje je možen iz vasi Črneče pri Dravogradu, od koder se po kolovozni poti peljemo proti Dobrovi.

(Po Rodni grudi)

Tudi v našem delu Koroške krasijo naše vasi lepe košate posamezne lipe in lipovi drevo-redi. V Hodišah pri gostilni Brückler se košati lipa, katere starost cenijo na 500 let. Zaradi starosti je ta lipa zaščitena. Njen uradni naziv se glasi slovenska lipa — „Slawische Linde“.

Prispevajmo za gradnjo doma dijaške, študentske in vajiške mladine

„Slovenski vestnik“ je redno poročal o domu, ki ga v Celovcu gradi Slovensko šolsko društvo za dijaško in vajiško mladino ter študente. Ta projekt je trenutno med vsemi slovenskimi na Koroškem po obsegu največji, po namembnosti pa najpomembnejši v našem narodnem življenju. Dom bo služil mladini, ki se v Celovcu šola oziroma usposablja za poklic.

V prepričanju, da je izgradnja tega doma zadeva celotne slovenske narodne skupnosti, je Slovensko šolsko društvo pripravilo akcijo gradbenih kamnov, ki naj prispeva h kritju dela visokih investicijskih stroškov. Ta akcija naj bo tudi nov primer solidarnostne samopomoči, ki se je že tolikokrat pokazala in tudi rodila trajne sadove.

Tudi tokrat objavljamo imena darovalcev in se vsem, imenovanim in tudi neimenovanim, iskreno zahvaljujemo za izkazano pomoč. Obenem pa jih stavimo za zgled vsem drugim, da prav tako po svojih možnostih podprejo naše skupno prizadevanje.

Slovensko šolsko društvo

Za gradnjo doma SŠD so prispevali: Kukovica Franci, ravnatelj, Žitara vas, 300 šil.; Pasterk Jurij, Železna Kapla, 200 šil.; Mlečnik Valentin, Sele-Kot, 1000 šil.; Kušej Stefan, Pliberk, 100 šil.; Sima Valentin, bivši gojenec, Šentilj, 100 šil.; Milena Gröblacher, Škocijan, 2000 šil.; Brucknig Eleonore, 50 šil.; Kežar Joško, Beljak, 340.; Ogris Ludvik, Radiše, 100 šil.; dr. Brumnik Gustav, Železna Kapla, 200 šil.; Vavti Stanko, Pliberk, 100 šil.; Lesjak Tomaž, bivši gojenec, Globasnica, 1000 šil.; Smrtnik Flori, Gabrijela, Hedvika in Stani, Obirsko, 150 šil.; Piček Ernst, Škofiče, 200 šil.; Gasser Anica, Hanzi, Milica in Rupert, Bilčovs, 500 šil.; Serežnik Franci, Šentjakob, 100 šil.; dipl. trg. Brežjak Franci, Celovec, 300 šil.; Verdel Roman, Borovlje, 90 šil.; Pörsch Drago, Škofiče, 100 šil.; Kuhar Peter, Železna Kapla, 200 šil.

RADIO — TELEVIZIJA

AVSTRIJA 1

PETEK, 18. 6.: 9.00 Poročila — 9.05 Za predšolske otroke — 9.30 Ruščina — 10.00 Arhiv — 13.00 Uredništvo — 17.00 Za predšolske otroke — 17.25 Wombeli — 17.30 Matt in Jenny — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 Panoptikum — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Oddaja xy — 21.20 Operetni koktajl — 22.15 Poljubi me, tepec — 0.15 Poročila.

SOBOTA, 19. 6.: 9.00 Poročila — 9.05 Italijanska — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 11.35 Hrvaški narodni ansambel „Lada“ — 11.25 Arheologije svetega pisma — 11.55 Nočni studio — 13.00 Uredništvo — 14.05 SP včeraj — 14.35 Ljubezna komedija — 16.00 Iz parlamenta — 17.00 Kdo roka delci z nami? — 17.30 Zgodbe o delfinu — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 Dva krat sedem — 18.25 Dober večer v soboto — 18.30 Slike iz Avstrije — 19.00 Slike iz Avstrije in Južne Tirolske — 19.30 Čas v sliki in sport — 20.15 Zgodbe Georga Thomalla — 21.00 Dunaj — Ljubljana — 22.45 Mrtve oči Londona — 0.20 Poročila.

NEDELJA, 20. 6.: 11.00 Ura tiska — 15.00 Hlani čoln — 16.45 Nils Holgersson — 17.10 Gibanje je vse — 17.40 Helmi — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Moj prijatelj je šekj — 21.45 Glas istama — 21.50 Scusi, kje je Belcanto? — 22.35 Poročila.

PONEDELJEK, 21. 6.: 9.00 Poročila — 9.05 Za predšolske otroke — 9.30 Prosim k mizi — 10.00 La Provence — 10.30 Ljubezna komedija — 11.55 Risanka — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Uredništvo — 17.00 Za predšolske otroke — 17.25 Spoznavajmo nevarnosti — preprečevanje nesreč — 17.30 Bil je nekoč... človek — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 Pustolovščine divjine — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kol je božja volja — 21.15 „Kje se nahajam?“ — 21.20 Profesionalci — 22.10 Nočni studio — 23.10 Poročila.

TOREK, 22. 6.: 9.00 Poročila — 9.05 Za predšolske otroke — 9.30 Italijanska — 10.00 Slike in glasba — 10.15 Šolska TV — 10.30 Nekateri imajo radi skrivaj — 12.05 Može brez živcev — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Uredništvo — 16.30 SP včeraj — 17.00 Za predšolske otroke — 17.25 Oddaja z miško — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 Nečak iz Amerike — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Čas v sliki — 20.15 SP studio — 20.50 Nogomet Belgija — Mad-

žarska — 22.15 Sovjetska zveza — Škotska — 0.15 Poročila.

SREDA, 23. 6.: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.20 Predmetni pouk: delo v gospodinjstvu nekoč in danes — 10.35 Grad Hubertus — 12.05 Kontakti — 12.15 200 let nadvojvode Jhana — 13.00 Uredništvo — 17.00 Sitnosti z Dagobertom — 17.30 Pionchlo — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 Policijska inspekcija 1 — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije in Južne Tirolske — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cesar in Rozalie — 22.00 Poročila.

ČETRTEK, 24. 6.: 9.00 Poročila — 9.00 Za predšolske otroke — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Indijska umetnost — 10.30 Stresemann — 12.10 Avtobus v New Orleans — 13.00 Uredništvo — 16.30 SP včeraj — 17.00 Za predšolske otroke — 17.25 Spoznavanje nevarnosti — preprečevanje nesreč — 17.30 Slike naše zemlje — 17.55 Otrokom za lahko noč — 18.00 TV kuhinja — 18.30 Mi — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Panorama — 20.15 Nogomet: Honduras — Jugoslavija — 22.45 Poročila.

AVSTRIJA 2

PETEK, 18. 6.: 16.35 SP včeraj — 17.05 Nogomet: Italija — Peru — 19.00 Kremenčkovi — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Politika v petek — 20.55 Nogomet: Argentina — Madžarska — 22.45 Nogomet: Brazilija — Škotska — 0.15 Poročila.

SOBOTA, 19. 6.: 16.10 Dežela in gore — 16.55 Kdo me hoče? — 17.10 Nogomet: Poljska — Kamerun — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Primer za ljudskega advokata? — 20.15 Zivljenje divjih svinj — 20.55 Nogomet: SZ — Nova Zelandija — 22.45 Nogomet: Belgija — El Salvador — 0.15 Poročila.

NEDELJA, 20. 6.: 16.00 Okay — 16.50 SP včeraj — 17.10 Nogomet: Nemčija — Čile — 19.00 Nogomet: Anglija — ČSSR — 20.30 SP studio — 20.50 Nogomet: Španija — Jugoslavija — 22.45 Maršal iz Cimarrona — 0.00 Poročila.

PONEDELJEK, 21. 6.: 16.30 SP včeraj — 17.00 Nogomet: Avstrija — Algerija — 19.00 Nogomet: Francija — Kuvajt — 20.30 Sport — 20.55 Nogomet: Honduras — Sev. Irska — „Kje se nahajam?“ — 22.45 Glasba — 0.00 Poročila.

TOREK, 22. 6.: 16.55 Šolska TV — 17.10 Nogomet: Peru — Poljska — 19.00 Kremenčkovi — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Dunajska glasba — 21.05 Dallas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Klub 2 in poročila.

SREDA, 23. 6.: 16.40 SP včeraj — 17.10 Nogomet: Italija — Kamerun — 19.00 Kremenčkovi — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kulturni žurnal v sredo — 20.55 Nogomet: Argentina — El Salvador — 22.45 Nogomet: Brazilija — Nova Zelandija — 0.15 Poročila.

ČETRTEK, 24. 6.: 16.55 Edmond Rostand: Cyrano de Bergerac — 17.10 Nogomet: Algerija — Čile — 19.00 Nogomet: Francija — ČSSR — 20.30 SP studio — 21.00 Pester ljudski večer — 22.30 Deset pred deseto — 23.00 La pomme — 23.30 Poročila.

ORF — KOROŠKI RADIO SLOVENSKE ODDAJE

PETEK, 18. 6.: 14.10 Koroški obzornik — Igrajo nam za razvedrilo.

SOBOTA, 19. 6.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

NEDELJA, 20. 6.: 7.05 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 21. 6.: 14.10 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo — 16.00 L. Mohar: O nezadovoljnem kužku (slov. šolska oddaja za šolarje od 1.—4. šolske stopnje).

TOREK, 22. 6.: 9.30 Land an der Drau — Dežela ob Dravi — 14.10 Koroški obzornik — Zapojmo pesmico! — Otroci, poslušajte!

SREDA, 23. 6.: 14.10 Koroški obzornik — Za oddih in premišljevanje.

ČETRTEK, 24. 6.: 14.10 Koroški obzornik — Pozabimo skrbi (narodnozabavna glasba).

JUGOSLAVIJA

PETEK, 18. 6.: 16.00 Poročila — 16.05 SNP - Vigo: Italija — Peru, prenos — 18.00 Tehnica

za natančno tehtanje — 18.30 Obzornik — 19.45 Pot v prihodnost — 19.15 Risanka — 19.20 Cirkak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Vreme — 20.00 Včeraj... za jutri: Navice, dokumentarna serija — 20.45 Ne prezrite — 21.00 Gospod Horn — 21.50 Spremljajmo, sodelujmo — 22.00 Ženeva: Košarka ZDA — Evropa — 23.30 Poročila.

SOBOTA, 19. 6.: 8.00 Poročila — 8.05 Pedenžep: Harla na obisku — 8.25 Tehnica za natančno tehtanje — 8.55 Beograd: Kongres Zveze združenj borcev Jugoslavije, prenos — 11.30 Pisani svet — 12.00 Človekovo telo — 12.25 Poročila — 15.25 Poročila — 15.30 Račja juha, amer. mladinski film — 16.40 SNP: Brazilija — Škotska — 18.20 Naš

kraj — 18.35 Kronika kongresa ZZBJ — 19.05 Zlata ptica — japonske pravljice: Opica, mačka in miš — 19.10 Risanka — 19.20 Cirkak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.55 Vreme — 20.00 Dunaj — Ljubljana — 21.30 Zrcalo tedna — 21.45 Na poli domov — 23.25 Poročila.

NEDELJA, 20. 6.: 9.40 Poročila — 9.45 Ziv žav — 10.35 J. London: Martin Eden — 11.30 TV kažipot — 11.50 Domači ansambli — 12.20 Pevski tabor v šentvidu, prenos — 14.30 Poročila — 14.35 Drakula, angl. film — 16.05 SP: Anglija — ČSSR, prenos — 18.05 Športna poročila — 18.10 625 — 18.45 Ribič — 19.05 Risanka — 19.15 Cik cak — 19.22 TV in radio nočaj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.50 Vreme — 19.58 SP: Jugoslavija — Španija, prenos — 21.50 Vojaki — 22.40 Kronika kongresa ZZBJ in Poročila.

PONEDELJEK, 21. 6.: 16.00 Poročila — 16.05 SP: Alžirija — Avstrija, prenos — 18.05 Znanstveno tehnični film: Aparat Ilizarova — 18.35 Obzornik — 18.45 Jazz na ekranu — 19.15 Risanka — 19.20 Cik cak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.55 Vreme — 20.00 Skupaj, drama — 21.00 Ali se med seboj dovolj poznamo — 22.00 V znamenju.

TOREK, 22. 6.: 16.00 Poročila — 16.05 SP: Peru — Poljska, prenos — 18.05 Pački ni-majo pojma — 18.35 Obzornik — 18.45 Mostovi-Hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.20 Cik cak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.50 Vreme — 19.58 SP: Belgija — Madžarska, prenos — 21.45 Franziska Reventlow — 22.55 Poročila.

SREDA, 23. 6.: 17.35 Poročila — 17.40 Cici-ban, dober dan — 17.55 Gusarji kapitana Ganča — 18.20 Pozdravljena, Makedonija — 18.35 Obzornik — 18.45 Republiška revija MPZ Zagorje '82, reportaža — 19.15 Risanka — 19.20 Cik cak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.50 Vreme — 19.58 SP: Honduras — Jugoslavija, prenos — 21.45 Naši baletni umetniki: Iko Otrin — 22.15 V znamenju.

ČETRTEK, 24. 6.: 16.00 Poročila — 16.05 SP: Francija — ČSSR, prenos — 18.05 Lolek in Bolek — 18.15 Hej, konjiček hi-ja-hi — 18.35 Obzornik — 18.45 Zarka — 19.10 Risanka — 19.20 Cik cak — 19.24 TV in radio nočaj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 Dnevnik — 19.50 Vreme — 19.58 SP: Honduras — Jugoslavija, prenos — 21.45 Naši baletni umetniki: Iko Otrin — 22.15 V znamenju.

PRIREDITVE

Moški pevski zbor „Kralj Matjaž“ iz Libuče vabi na

KONCERT

v soboto 26. junija 1982 ob 20.30 uri pri Schwarzlnu v Pliberku. Nastopajo: suški oktet, MoPZ „Kralj Matjaž“ in domači ansambel

Strokovna šola za ženske poklice zavraža šolskih sester v Šentpetru pri Sentjakobu v Rožu vabi na

ZAKLJUČNO PRIREDITEV

v soboto 19. in nedeljo 20. junija 1982 s pričetkom ob 14.30 uri.

V soboto popoldan in v nedeljo do 18. ure si lahko ogledate razstavo šolskih izdelkov učenk.

Slovenski jadrni klub „Navtik Koročan“ vabi med 11. in 18. julijem 1982 na svoj vsakoletni jadrni tečaj.

Ker je število omejeno, se prijavite čim hitreje. Kot prijava velja vplačilo 500 šil. na konto Slovenske športne zveze štev.: 2911. Cena tečaja bo skupno znašala približno 2000 šilingov.

Slovenski
VESTNIK

Izdajatelj in založnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, 9020 Celovec, Gasometergasse 10
Uredništvo: 9020 Celovec, St. Ruprechtstr. 9/IV, tel. 0 42 22 / 54 0 42, telex 42086 sindok a
Uprava: 9020 Celovec, Gasometergasse 10, tel. 0 42 22/52 5 50
Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec-Borovlje

Srečanje slovenskih planincev treh dežel

V nedeljo je bilo na Pristavi v Javorniškem rovtu v Karavankah 11. srečanje planincev iz zamejstva in Slovenije. Kljub slabemu vremenu, saj je pošteno deževalo, se je na Pristavi zbralo več sto srčnih planincev iz Avstrije, Italije in Slovenije. Na srečanje je tokrat vabil Koordinacijski odbor planinskih društev občine Jesenice, organizacija pa je bila v rokah Planinskega društva Javornik.

Pobudo za tovrstna srečanja so dali jeseniški planinci in zato je tudi razumljivo, da je bilo prvo srečanje na Golici. Ta srečanja poleg Jeseničanov izmenoma organizirajo vsako leto slovenska planinska društva Celovec, Čedad, Gorica in Trst. Drugo leto bodo organizatorji takšnega srečanja planinci iz Tr-

sta, leta 1984 pa Slovensko planinje, ki ločujejo Slovence, planiral bodočo skupno planinsko dejavnost. Posebnost tokratnega srečanja je bil vsekakor tudi nastop dveh naših koroških skupin - „Baških fantov“ SPD „Jepa-Baško jezero“, pod vodstvom Aleksa Schusterja in „Glasbene skupine

slovenske mladine“, ki jo vodi Danica Uršič. Obe sta bili v središču smo danes slovenski planinci, ne glede na državne meje, ena sama planinska družina, ki želi iskrene prijateljske stike z vsemi ostalimi planinci sveta.

Dvojezični učitelji vabijo na

NOGOMETNO TEKMO

proti star-teamu Slovenije (Miro Cerar, Ivo Daneu idr.) v torek 22. 6. 1982 ob 19. uri na nogometnem igrišču v Šmihelu pri Pliberku.

slo družstvo Celovec.

Za letošnje jubilejno srečanje - prvo je bilo leta 1972 - je PD Javornik pripravilo bogat in pester spored, v okviru katerega so nastopali pevski zbori, šolska mladina, folklor in godba na pihala. Čeprav je bilo vreme skrajno neugodno, je pa bilo zato razpoloženje med planinci tem bolj prisrčno. Bila je izredno prijetna družabnost. Spet so se srečevali stari prijatelji in so se kovala nova poznanstva, navezovali so se medsebojni stiki, planirali so se skupni izleti, skratka zbran je bil forum, ki je ne glede na

pozornosti in sta želi navdušen aplavz.

Bodrilne in v srce segajoče so bile besede znanega gorenjskega planinca Stanka Ravnika, ki je govoril o pomenu planinstva med Slovenci. Zasukal je kolo zgodovine nazaj v tiste čase, ko so Slovenci vzhoda preko Karpatov prodirali v naše kraje in pri tem ugotovil, da so bili že takrat planinci. Govornik je bil tudi eden tistih jeseniških pionirjev, ki so dali pobudo za srečanja slovenskih planincev treh dežel. Seme, ki so ga zasejali pred 10 leti je rodilo obilen sad, ki je v tem, da

PISMO BRALCA

V zvezi s celovško kolodvorsko akcijo, ki jo potrdim v prid našim dijakom slovenske gimnazije, napišem tudi jaz nekaj besedi in sicer moje spoznanje, kako je mladina iz nemških šol (ne vsa) zeleđno vzgojena.

Nekega večera, to je bilo v času drugega „Tafelsturma“, sem se peljala iz Celovca v Podjuno. Povsod na ulicah, v vlakih, celo po vaseh se je čutilo mrzlično razburjenje zaradi slovenskih napisov. V kupeju pred mano na klopi sta sedeli dve hčerki mojih znank iz slovenskih družin, učenci neke celovške šole. Pri vratih poleg nas je v družbi nemških fantov stal dijak v starosti 16 do 17 let. Ko zasliši, da se jaz - starejša žena - z dekletoma pogovarjam slovensko, me fant surovo vpraša: „Wie sprechen Sie? - slowenisch“ mu odgovorim. Nato reče fant: „Dann dürfen Sie nicht fahren - Sie müssen zu Fuß nach Hause gehen!“

Nič mu nisem odgovorila, ker bi bilo škoda vsake moje slovenske besede - in tudi nemške iz slovenskih ust.

L. H.

Ziljska Bistrica - mladinski dan

Nad 300 mladih ljudi se je v nedeljo 6. junija udeležilo tradicionalnega mladinskega dneva, ki je bil letos v Zilji. Bistrica. Zilja je dolina, ki je včasih igrala pomembno vlogo pri ustvarjanju narodne zavesti na Koroškem. V Gorjah pri Ziljski Bistrici je že v prejšnjem stoletju deloval veliki buditelj slovenstva Majar Ziljski. Po prvi svetovni vojni pa se je Ziljo zanemarjalo, vendar Ziljani niso klonili. Se živijo in se trdo borijo za svoj narodni obstoj, ki je na Zilji najbolj ogrožen. Zato je bilo prav, da je bil letošnji mladinski dan pri naših bratih na Zilji.

Zbrano mladino je v bistriški cerkvi pozdravil tamkajšnji župnik Stanko Trap. Ker je bila glavna tematika letošnjega mladinskega dneva delo za mir, je župnik Trap med drugim poudaril, da je največji sin koroških Slovencev državni poslanec France Grafenauer, čigar orgle (izdelovalec orgel) so v bistriški cerkvi, pisal za časopis „Mir“ in tudi deloval za mir, to je za takšen mir, da bi pripadniki večinskega naroda uvideli potrebo po enakopravnosti obeh narodov v deželi. Če bi to dosegli, bi bil dejansko mir v deželi. Mir pri nas v deželi in mir v svetu sta bili

temi, ki sta prevladovali na tem mladinskem dnevu. Domačin Urban Popotnik je z diapozitivni predstavil Ziljo in njene ljudi. V okviru kulturnega sporeda je bilo petje, instrumentalna glasba, ples, skratka vse s čim se danes bavi naša mladina. Posebnost mladinskega dneva je bil vsekakor nastop folklorne skupine iz Kanalske doline.

ŠPORTNI VESTNIK

NOGOMET: SAK - KOTMARA VAS 2:2 (0:1)

V soboto 12. junija je SAK odigral svojo zadnjo tekmo v spomladanskem delu nogometnega tekmovanja svoje skupine. Kot po navadi je spel remiziral. Nasprotnik je bil tokrat Kotmara vas. V prvem polčasu se je najprej v SAK-ovih vratih zatresla mreža in Kotmirčani so vodili z 1:0. V drugem polčasu so morali SAK-ovci napeti vse sile, da je bil dokončen izid igre 2:2. Naj še zapišemo, da je Kotmara vas trenulno na zadnjem mestu na lestvici. Pričakovali smo sicer zmago, no ja, bil pa je spel remi. Bilanca vigradnih tek-

movanj SAK-a je bila sledeča: 8 remijev in 4 porazi. Igralcem SAK-a tokrat ni šlo tako, kot so si želeli, upajmo, da bodo prihodnjič v jesenskem delu tekmovanja uspešnejši.

SVETOVNO PRVENSTVO V NOGOMETU

V nedeljo je bila slovesna otvoritev letošnjega svetovnega prvenstva. Prva igra je bila med lanskoletnim svetovnim prvakom Argentino in Belgijo. Proti pričakovanju so zmagali Belgijci. To je bila tudi prva tekma na svetovnih prvenstvih po dolgih letih, da izid otvoritvene igre ni bil remi. Zmaga Belgije je bila perfektna senzacija.

V ponedeljek so igrali Italijani proti Poljski neodločeno 0:0. Istega dne je bila tudi izredno napeta in dobra igra med favoritom za svetovnega prvaka Brazilijo in Sovjetsko zvezo, ki se je končala z rezultatom 2:1 za Brazilijo. V prvem polčasu je vodila Sovjetska zveza, v drugem polčasu pa se je posrečilo Brazilcem remizirati in dve minuti pred koncem še zmagali. Za zmago Brazilcev niso odločali samo njihovi igralci, temveč španski sodnik, ki je bil zelo pristranski in ni priznal enega gola (ofsida) ter dveh enajstmetrovk.

V torek so igrali Kamerun proti Peruju neodločeno 0:0 (veliko razočaranje Peruancev), Škotska proti Novi Zelandiji 5:2 in Madžarska proti El Salvadorju 10:1. Madžari so nepričakovano visoko zmagali in to brez kakršnega bistvenega napora. ▶▶▶

Srečanje koroških vižarjev

Zaradi izredno slabega vremena, saj je močno deževalo, tokratno srečanje koroških vižarjev ni bilo na prostem pod Mažejevo lipo, kakor je bilo to napovedano, temveč v farni dvorani selske cerkve. Ne samo vreme je nagajalo, tudi pristop do Sel je bil zaradi gradnje ceste zelo oviran, saj si Sele dosegel samo preko Galicije ali Šmarjete. Kljub tem oviram pa je bilo razpoloženje med vižarji in med publiko odlično.

Zbrane poslušalce, med katerimi so bili selski župan Anton Hribnik, predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, podpredsednik ZSO Franc Kukovica, jugoslovanski konzul v Celovcu Alfonz Naberžnik, sedanji in prejšnji ravnatelj slovenske gimnazije v Celovcu dr. Reginald

Vospernik in dr. Pavle Zablatnik ter številni drugi zastopniki javnega življenja, je pozdravil v domačem lepo zvanečem selskem dialektu predsednik Katališko prosvetnega društva „Planina“ Marjan Olip in želel vsem dober potek prireditve.

Naslov vižarjev z najrazličnejšimi instrumenti je bil tudi letos posebnost zasede. Povezavo je imel dr. Janko Zerzer. Na tem srečanju je sodeloval tudi mladinski zbor iz Zagorja ob Savi in tako popestril nedeljsko prireditev. Nastop vižarjev ni bila samo instrumentalna poslastica marveč tudi paša za oči, ter oboje privlačna harmonična celota.

Organizatorja tega uspelega srečanja sta bila KPD „Planina“ in KKZ.

PRIREDITVE

Zaradi velikega zanimanja bo Slovensko prosvetno društvo „Drabosnjak“ na Kostanjah ponovilo

DRABOSNIAKOV PASIJON

v nedeljo 20. junija ob 19. uri na prostem in na farovškem skednju pri podružnici Zgornja vas na Kostanjah

Predstava bo ob vsakem vremenu in traja približno poldrugo uro

Ob priliki ponovitve Drabosnjakovega Pasijona v nedeljo 20. junija 1982 na Kostanjah bo vozil avtobus avtopodjetja Sienčnik iz Podjune s sledečim voznim redom:

Blato (postaja) 16.30; Pliberk (zadruga) 16.35; Šmihel (Serčer) 16.45; Globasnica (pošta) 16.50; Sentlipš (pri Rečniku) 16.55; Dobrla vas (Sienčnik) 17.05; Sentprimož 17.20; Skocijan 17.25; Tinje 17.30; Celovec (Mohorjeva) 17.50.

Iščem

GRADBENO PARCELO (eventualno hišo) na območju občin Celovec, Kotmara vas ali Zihpolje. Ponudbe na uredništvo SV.

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK NA MORJU Viktringer Ring 26 Gasometergasse 10/1 (Vinko Kušej) (Milka Kokot) ☎ (0 42 22) 51 25 28 ☎ (0 42 22) 32 5 50

Spoštovani starši!

Viljudno vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmenici sicer: od 20. avgusta do 3. septembra Koordinacijski odbor nudi:

prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1.400 šil., prevozni stroški 400 šil. Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih. Zadnji rok prijave je 20. julij 1982.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejše prijave.

RAZGLAS

V zvezi z letovanjem otrok na morju išče koordinacijski odbor vzgojitelje. Interesenti naj se javijo pisмено na enega zgoraj omenjenih naslovov do 20. julija 1982.

Pogoji za sprejem: dopolnjeno 18. leto, izkušnje v vodenju skupin (prednost imajo učitelj(ce), študent(je)ke) pedagoške smeri).

V sredo je Anglija premagala Francijo s 3:1. Tega dne smo doživeli dve presenečenji - Algerija je premagala dvakratnega svetovnega prvaka ZRN z 2:1, Honduras pa je remiziral s Španijo, ki je favorit za svetovnega prvaka z 1:1. V prvem polčasu so vodili Hondurasčani, šele po dvomljivem prekršku nasprotnika so Španci z enajstmetrovko dosegli izenačenje.

SPOŠTOVANI STARŠI

Tudi letos se nam nudi priliko, da omogočimo 25-im otrokom iz naših krajev štirinajstdnevni dopust na morju. Letovanje ob morju bo potekalo od 29. julija do 12. avgusta 1982 v Novi Baški na otoku Krku. Če želite, da bi tudi vaš otrok mogel v prihodnjih počitnicah na morje, javite to na naslov: Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Pliberku, v roke Jožku Hud-u, 9150 Nonča vas/Einersdorf 81.

Prijave sprejemamo do 20. junija 1982. Letovanje bo stalo 1000 šilingov ter dodatno še vožnja do Celja. Otroci bodo ves čas letovanja pod nadzorstvom učiteljev in zdravnikov. Sprejemamo otroke v starosti od 8.-14. leta. Predsednik SPD „Edinost“ Jožko Hudl

POKOJNINSKA ZAVAROVALNICA ZA DELAVCE OBVEŠČA

V mesecu juniju 1982 bo imela Pokojninska zavarovalnica za delavce v sledečih krajih uradne dneve:

Beljak, Kaiser-Josef-Platz 1 Delavska zbornica

22. junija, od 8.-12. ure

Celovec, Bahnhofplatz 1 Koroška pokojninska zavarovalnica skupno z bavarsko pokojninsko zavarovalnico 23. junija, od 8.-14. ure

Razpoložljive podlage prinesite s seboj.

Občni zbor Slovenskega atletskega kluba bo v petek 18. 6. 1982 ob 19.30 uri pri Šoštariju v Globasnici.

Menjava denarja

Stanje v četrtek 17. junija 1982

Za 100 din dobite	29.00 (32.00) šil.
Za 100 din plačate	34.00 (35.00) šil.
Za 100 lir dobite	1.22 šil.
Za 100 lir plačate	1.31 šil.
Za 100 mark dobite	695.50 šil.
Za 100 mark plačate	711.80 šil.

ZVEZA SLOVENSKE MLADINE

vabi na

mladinski festival

KI BO V SOBOTO 26. 6. 1982 pri ŠOŠTARJU v Globasnici.

Sodelujejo:

skupine in kantavtorji iz Slovenije ter domači interpreti.

Prisrčno vabljeni!